

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul VI. — August, 1937 — No. 8.

Conținutul:

Maleahi (partea IV) urmare 131

Maleahi (partea V) 136

Scrisori în chestia servului rău . . . 145

Apare odată pe lună —

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.B. ELSA

Revista aceasta este o traducere care apare
in mai multe limbi

Pentru Românii răspunzător :

VASILE STOICA, București 2, Str. Crișana 33

Permis pentru această revistă :

Ord. Ministerului Regal al Afacerilor Străine No. 603 din
7 Februarie 1933.

Pentru expediere :

Ord. P. T. T. No. 24.250 din 10 Februarie 1933 No. 4 pag. 12

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va
fi pacea fiilor tăi“. = *Isaia 54:13* (Versiune engleză)

Sfânta Scriptură învață clar

Că IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este
din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al
pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că
Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ ar
său la formarea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul
Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe
pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a
creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus
Că omul a călcat cu voință legea lui Dumnezeu și astfel a că-
zut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam,
toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la
viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscum-
părătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura pre-
țul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură
divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat
mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit
cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion
și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele că-
ruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii
unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și mem-
brii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că
au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația
lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt ex-
primate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împără-
ției tuturor aceluia care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care
l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer
și fundează acum împărăția lui Dumnezeu.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita
popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împă-
răția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească.
Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea or-
ganizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că
toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi
restatorniciși și vor trăi vecinic pe pământ.

Fără îndoială el de aceea a făcut lucrul acesta așa ca
să amăgească și să înșele pe cei credincioși. El a tipărit
lucrurile în Statele Unite și le-a dat la poștă în Bro-
oklyn, New-York. În scrisoarea lui de așa zise „in-
strucțiuni“, care a făcut impresia ca și cum instruc-
țiunile ar fi dela biroul principal, se cere ca scrisoa-
rea și articolul să fie citite de diferite grupuri într'un
timp fixat, și mai departe este declarat că instruc-
țiunile organizațiunii sunt porunci și că astfel de in-
strucțiuni trebuie urmate și scrisoarea trebuie citită.

Apoi a publicat o nouă circulară, a dat-o la tipar
și trimis-o la diferite birouri și servi ai lui WATCH
TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY. În această
scrisoare întrebunțează minciuni și descopere un
spirit răutăcios și dușmănos de calomniare prin fap-
tul că atacă pe președintele Societății, adică al lui
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY și
face multe declarații despre care a știut în același
timp că sunt minciuni intenționate. El a cerut ca la
scrisoarea lui să i se deie un răspuns prin „revistă“.
Coloanele „revistei“ nu sunt deschise pentru discuta-
rea afacerilor aceluia care se împotrivesc Domnului,
și desigur nu sunt deschise spre a publica argumen-
tul unui om împotriva prezenței Domnului deoarece
această chestiune despre prezența Domnului a fost
tratată în mod amănunțit în scrierile Societății.

Domnul Isus osândește cele mintite ca modul de
procedură al aceluia care sunt servii răi, și întrebun-
țează cuvintele următoare : „Dar dacă este un rob
[serv] rău, care zice în inima lui : 'Stăpânul meu ză-
bovește să vină !' Dacă va începe să bată pe tovarășii
lui de slujbă, și să mănânce și să bea cu bețivii, stă-
pânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu
se așteaptă, și în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia
în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor : acolo
va fi plânsul și scrișnirea dinților“ (Matei 14:48-51).

Iuda s'a spânzurat și „a căzut cu capul în jos, a
plesnit în două prin mijloc, și i s'au vărsat toate mă-
runtaiele“ (Faptele Apostolilor 1:18). Servul rău este
capul sau partea principală a „omului fărădelegii“,
a „fiului pierzării“, și despre el este scris : „Și atunci
se va arăta acel Nelegiuit [omul fărădelegii] fiul pier-
zării, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea
gării Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale“
(2 Tesaloniceni 2:8). Acestui fapt și acestei purtări
nelegiuite nu i s'ar da nici-o atențiune dacă n'ar fi
vorba de a ocroti pe poporul Domnului, pe care Salter
încearcă să-l înșele. Acesta este răspunsul „revistei“
și al președintelui Societății la publicațiunile mențio-
nate mai sus.

A v i z.

Vă aducem la cunoștință că se află o broșură nouă în limba
română cu titlul „Descoperit“. Se poate comanda din ea.

V e s t i t o r u l.

Cu Nr. 6 a expirat abonamentul pe primul semestru. Vă ru-
găm să achitați abonamentul pe al doilea semestru ca revista
să se poată trimite în continuare.

M A L E A H I

PARTEA IV-a (urmare)

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentruca să fi se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău“ (Exodul 20:12).

Deși este adevărat că oamenii din această lume urmează exact aceeași cale pe care o descrie apostolul, totuși acest text se referă în mod deosebit la aceia care au început odată să servească pe Dumnezeu, dar după aceea s'au dovedit necredincioși. Ceeace i-a făcut să devină nelegiuți a fost egoismul și lăcomia lor, și ei au refuzat să asculte poruncile lui Dumnezeu și să urmeze instrucțiunile organizației sale. Ei n'au dat atențiune sfatului următor al Domnului: „Fiule păzește sfaturile (după alte traduceri: porunca) tatălui tău, și nu lepăda învățătura mamei tale“ (Proverbe 6:20).

12. Toți care la venirea Domnului în templu au fost aspiranți la împărăție, au fost din seminția lui Levi din care sunt luați preoții; prin urmare un număr din ei au aparținut preoțimii. Iehova adresându-se clasei preoților îi zice: „Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine?“ Spus în alte cuvinte: profesia le zice: „Ce faceți voi spre a da cinste lui Iehova Dumnezeu?“ Iehova primește pe Izraeliții spirituali de fii ai lui și prin urmare este Tatăl lor. (Galateni 4:5—7; Romani 8:14, 15).

13. Impărăția a fost născută în 1914 după ce Iehova a născut copilul de partea bărbatească care trebuie să guverneze lumea; și după aceea femeia lui a născut pe ceilalți copii. Iehova trimite pe Solul său iubit în templu pentruca să probeze și să judece pe toți fiii spirituali ai lui Dumnezeu. El inaugurează pentru ei legământul nou. Iehova zice: „Eu sunt Tatăl lui Israel, și Efraim este întâiul Meu născut (spiritual)“ (Jeremia 31:9, 31—34). Fiii adevărați recunosc pe Iehova ca Tatăl lor și dau onoare numelui său. Aceștia zic cu cuvintele profetului: „Tu, Doamne, ești Tatăl nostru, Tu, din vecinicie. Te numești „Mântuitorul nostru“ (Isaia 63:16). „Dar, Doamne, Tu ești Tatăl nostru: noi suntem lutul, și Tu olarul, care ne-a întocmit: suntem cu toții lucrarea mâinilor Tale“ (Isaia 64:8). Numai cel ce ascultă cu bucurie poruncile sale își arată iubirea pentru el și cinstește numele lui Iehova. Unii ca aceștia mărturisesc cu curaj și bucurie numele și împărăția lui în ziua lui Iehova care a sosit acum (1 Ioan 4:17, 18). Fiul poartă numele Tatălui său, și fiul conștient de datoria sa stimează și onorează numele Tatălui său, așa dar el ocupă un loc de o foarte mare răspundere în ceea ce privește numele Tatălui său.

14. Dumnezeu a făcut pe Leviți servii săi. Pe unii din ei i-a făcut preoți, iar alții din seminția lui Levi au făcut alt serviciu; ei însă toți au fost servii adevărați ai lui Dumnezeu care de asemenea sunt servii lui. Pe acești Izraeliți spirituali Domnul îi curățește în

judecata templului pentruca să aducă lui Iehova daruri în dreptate; prin urmare fiii trebuie să onoreze numele lui Iehova și ei și fac lucrul acesta. Când a venit Domnul în templu, cei ce-au intrat în legământul de jertfă n'au onorat numele lui Iehova așa cum se cuvine, și pentru aceasta este de vină în parte faptul că au fost în neștiință despre modul just de a onora numele său. Toți au făcut mai mult sau mai puțin compromisuri și au adus prin aceasta dezonoare pe numele lui Iehova Dumnezeu. Ei au întrebuințat mult timp pentru dezvoltarea caracterului, și pentru a da onoare oamenilor și a urma învățăturile lor.

15. În „revista“ (din limba engleză) din 1 Mai 1926 Domnul a atras atențiunea poporului său asupra faptului că pentru ei este cu mult mai important să onoreze pe Iehova prin vestirea numelui său decât de a dezvolta numai caracter. Judecata templului descoperă o ceată de născuți de spirit care ținând la dorințele lor egoiste au refuzat să onoreze numele lui Dumnezeu; iar pe de altă parte descoperă o ceată care este doritoare să facă voia lui Dumnezeu; și când clasa aceasta din urmă a văzut că cea dreaptă, atunci s'a grăbit să o urmeze. Domnul a arătat clar și limpede această chestie în anii din urmă acelor care-l iubesc și-l servesc, și cu bucurie își împlinesc datoria ce le-a fost impusă să vorbească despre aceasta atât unul cu altul cât și tuturor celorlalți care au urechi de auzit. Ei le explică că numai cel ce iubește și servește pe Iehova onorează într'adevăr numele lui, și de aceea primește aprobarea sa. Cine lucrează în alt chip ajunge în mare primejdie. Credincioșii care susțin cu succes proba sunt aduși în templu; dacă însă mai târziu vreunul din aceștia ar deveni egoist, lacom și rebel, atunci și el ar fi aruncat afară de Domnul, după cum declară el.

16. Servul adevărat al lui Dumnezeu are pricepere, adică el apreciază în justa sa valoare relațiunea sa cu Maestrul său și cu Iehova, și știe foarte bine că el trebuie să cinstească numele lui Iehova și a Fiului său prea iubit. Christos Isus este Maestrul sau Stăpânul peste casa lui Iehova. „Fiindecă Unul singur este Învățătorul (după alte traduceri: Maestrul) vostru: Hristos, și voi toți sunteți frați“ (Ioan 13:13, 14; Matei 23:8). Pentruca toți care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu să poată aprecia așa cum se cuvine pozițiunea lor în organizațiunea lui Dumnezeu, apostolul se servește de regula despre relația dintre serv și stăpân atât după trup cât și în Christos, spre a ilustra printr'o relațiune pe cealaltă: „Robilor, ascultați de stăpânii voștri pământești, cu frică și cu cutremur, în curăție de inimă, ca

de Hristos. Slujiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, cari fac din inimă voia lui Dumnezeu. Slujiți-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor, căci știți că fiecare, fie rob, fie slobod, va primi răsplată dela Domnul, după binele pe care-l va fi făcut" (Efeseni 6:5—8).

17. Iehova este marele Maestru sau Stăpân și Domn peste toți. El a fost Maestrul peste preoșimea Izraelului natural. Ei au fost seminția și poporul lui Dumnezeu a fost Domnitorul lor suveran. Prin profetul său Maleahi Iehova zice Izraelului după trup, și după aceea mai cu seamă Izraelului spiritual: „Dacă sunt Stăpân [evrește: Adon, adică domn suveran], unde este teama de Mine?" Că aceasta este însemnarea acestui text arată următoarele cuvinte ale lui Isaia: „Doamne, Dumnezeul nostru, alți stăpâni [evrește: adonim] afară de Tine au stăpânit peste noi, dar acum numai pe Tine, și numai Numele Tău îl chemăm" (Isaia 26:13). Iehova este Puterea Supremă, Capul înaltelor stăpâniri. Fiii lui nu pot să se teamă de el și în acelaș timp să caute să placă oamenilor. Aceasta i-ar face să cadă în lațul Diavolului. Ei nu pot să fie supuși stăpânitorilor lumesti și regulilor care sunt contrare legii lui Dumnezeu, ci trebuie să recunoască numai pe Iehova Dumnezeu ca Puterea Supremă și legea lui ca fiind mai presus de legea oamenilor, și ei și fac aceasta. Fiii lui Dumnezeu nu sunt servi ai oamenilor, și ei trebuie să steie sau să cadă înaintea Stăpânului lor, Domnul cerului și al pământului. „Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, cari sunt ale lui Dumnezeu". (1 Corinteni 6:20). „Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți dar robi oamenilor" (1 Corinteni 7:23). Domnul Isus accentuează săpătul că fiii lui Dumnezeu nu trebuie să se teamă de oameni, ci numai de Dumnezeu (Matei 10:28). „Frică de Domnul este urărea răului" (Proverbe 8:13). Rău este a face ceva cu voința ce este contrar poruncii lui Dumnezeu. A lua o atitudine contrară organizațiunii lui Dumnezeu, și a întemeia sau a încerca de a întemeia o organizațiune care onorează oameni, este desigur rău în ochii lui Dumnezeu. A da onoarea oamenilor în locul lui Iehova înseamnă a disprețui numele lui Iehova. Și răspunderea devine mai mare știind că scopul lui Dumnezeu este justificarea numelui său. Domnul zice acelor care lucrează contrar cu legea sa: „Unde este teama de Mine... preoților, cari nesocotiți [după alte traduceri: disprețuiți] Numele Meu". Din aceasta urmează așa dar că fiecare care a încheiat un legământ să facă voia lui Dumnezeu trebuie să cinstească numele lui Iehova prin urmarea poruncilor lui, fără să se lese să fie oprit de legile oamenilor sau de ceea ce zice sau cugetă o creatură oarecare despre el.

18. Persoana egoistă care caută onoare și glorie pentru sine însuși nu cinstește pe Iehova. Atâta timp cât cineva se lasă stăpânit de egoism nu poate vedea și nici înțelege Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Cei devotați cu totul și în mod dezinteresat Domnului Iehova pot să urmeze un timp oarecare din neștiință o cale greșită, dacă caută însă cu sârguință calea cea dreaptă și dorește să facă voința lui Dumnezeu, le va arăta la timpul său calea cea dreaptă. Aceasta s'a și

intâmplat când a apărut cartea „Profeție" în anul 1929, când Domnul a făcut pe poporul lui să înțeleagă limpede că onoarea și justificarea numelui său este de cea mai mare importanță. Când Domnul a făcut cunoscut acest mare adevăr, el a fost primit cu bucurie de cei dezinteresați și ei au ascultat de voința Domnului. Dar cei ce se lasă conduși de dorința lor egoistă și caută să atragă după ei pe alți din organizațiunea Domnului, urmează prin aceasta o cale nelegiuită. Ei devin slabi și fără înțelegere. Ei nu recunosc și nu apreciază relațiunea adevărată a creaturii cu Creatorul și sunt orbiți față de adevăr. Cei ce caută în mod egoist onoare și laudă dela oameni sau vice-versa, dă onoare și laudă altor oameni, lasă la o parte neluată în seamă chestiunea mare de discuție care va fi decisă acum, și arată prin aceasta clar că nu are pricepere. Cine urmează un astfel de curs de parte-re disprețuiește numele lui Iehova.

19. Iehova descopere acum prin profetul său cum poate arăta cineva că disprețuiește pe Iehova. Cei ce au o părere prea înaltă despre sine caută să-și justifice purtarea greșită chiar și după ce au fost făcuți atenți asupra modului lor fals de procedare. Domnul zice prin profetul său Maleahi: „Și cari ziceți: „Cu ce am nesocotit [disprețuit] noi Numele Tău?" Și la această întrebare Iehova răspunde: „Aduceți pe altarul Meu pâne necurate!" Și dacă ziceți: „Cu ce Te-am spurcat?" — „Prin faptul că ați zis: „Masa Domnului este de disprețuit" (Maleahi 1:7). Toate jertfele sunt arătate de Domnul prin cuvântul „pâne". Jertfa potrivită a fiilor lui Dumnezeu este descrisă de apostol cu aceste cuvinte: „Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim oara Lui. Căci noi n'avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare. Prin El să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, Rodul buzelor cari mărturisesc Numele Lui" (Evrei 13:13—15). Aceasta înseamnă un devotament din toată inima și dezinteresat față de Iehova Dumnezeu și ascultare față de poruncile sale prin vestirea numelui și împărăției lui, urmând fără încetare, serios și cu râvnă calea sau cursul pe care l-a prescriș Dumnezeu fiilor săi.

20. Legea lui Dumnezeu a cerut dela preoți să cerceteze tot ce s'a adus de jertfă, și tot ce a fost cu eusur sau ce s'a câștigat în mod ilegal n'a fost permis să se primească ca jertfă. „Dacă are vreun eusur, dacă este schiop sau orb, sau are vreo metehană trupească, să nu-l aduci ca jertfă Domnului, Dumnezeului tău" (Deuteromul 15:21). Un dar adus Domnului care este amestecat cu preamărire și onorare de oameni, fie că este vorba de sine însuși sau de alii, nu poate fi primit de Dumnezeu (Luca 16:15). Este datoria solemnă a servilor lui Dumnezeu care au servit în oficial de preot să vestească această regulă a lui Iehova înaintea urechilor altora. Masa Domnului este aprovizionată de el cu hrana potrivită, nutritivă și susținătoare de viață pentru aceia care-l iubesc și-l servesc. Ceea ce este contrar mesei lui Dumnezeu este dela Diavolul. Este scris: „Vitați-vă la Israelul după trup: cei ce mănâncă jertfele, nu sunt ei în împărțășire cu altarul?" Așa dar altarul este „masa Domnului". Mai departe este scris: „Nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor [a Diavolului]" (1 Corinteni 10:18, 21). Lucrurile lumesti nu pot fi

amestecate cu ceceace dă Domnul poporului său. De cea mai mare importanță este numele lui Dumnezeu : și ceceace pune el pe altarul sau pe „masa“ lui servește intereselor împărăției sale și este pus pe masă pentru fiii săi : această hrană este vrednică așa dar de atențiunea deplină și neîmpărțită a fiilor care sunt candidați la împărăție. O încercare de a amesteca lucruri lumesti cu ceceace a pus Domnul pe masa lui este o dezonorare a numelui său. Din aceasta urmează așa dar că persoanele care susțin a servi pe Dumnezeu, dar în acelaș timp amestecă acest serviciu cu ceceace aduce oamenilor onoare și laudă, dovedesc prin aceasta că disprețuiesc numele lui Dumnezeu și îngrijirea lui pentru ei. Aceasta este desigur o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Cine pune ceva în locul a ceceace a pregătit Dumnezeu pentru aceia care-l servesc, arată prin aceasta că disprețuiesc numele sfânt al lui Dumnezeu. Decând judecata templului este în curs au fost unii care deși au susținut a fi candidați la împărăție, au refuzat cu dispreț primirea îngrijirii lui Dumnezeu pentru ei, dar în locul ei au primit ceceace a pregătit omul. Ei vestesc și susțin învățături de ale oamenilor și disprețuiesc ceceace a desfășurat Dumnezeu prin împlinirea profetiilor sale spre folosul acelorora care s'au apucat să facă voința sa. Iehova a arătat acum limpede că marea chestiune de controversă sau chestiune care trebuie decisă acum se refereste la numele său sfânt : că datorita impusă poporului său este de a face cunoscut numele său, și că o neluare în seamă a acestei chestiuni mari de controversă înseamnă a disprețui numele său și a declara că masa lui este de disprețuit. A neglija sau a refuza de a a trage atențiunea asupra acestor adevăruri importante ar însemna neglijaarea intereselor Domnului și ar arăta necredincioșia acelorora care au datorita să vestească numele și împărăția lui. Prin aceasta Domnul pune înaintea ochilor făcătorilor nelegiuirii în ce fel și-au arătat disprețul pentru masa lui.

21. Legea pe care a dat-o Domnul Izraelului natural a hotărât că o jertfă oarbă nu este plăcută Domnului. „Preoți“ egoiști zic însă : „Aceasta nu este greșit nici rău“. Deaceia zice Domnul prin profetul său Maleahi : „Când aduceți ca jertfă o vită oarbă, nu este rău lucrul acesta. Când aduceți una șchioapă sau beteagă, nu este rău lucrul acesta oare ? Ia adu-o drogătorului tău ! Te va primi el bine pentru ea, va ținea el seama de ea ? zice Domnul oștirilor“ (Maleahi 1:8).

22. Jertfa reprezintă pe acela care o aduce. Dacă o persoană care o aduce este oarbă față de marea chestiune de controversă sau marea chestiune de decis, și această orbie este urmarea egoismului ei, atunci jertfa ei este prin urmare oarbă și un dar imperfect. Această regulă referitoare la Izraelul natural se aplică cu mai mult temei Izraelului spiritual. Cel ce neglijează să vadă și să facă cunoscut chestiunea de controversă, acela jertfește jertfe oarbe și calea prin aceasta porunca Domnului (Evrei 13:15). Faptul a-cesta este într'adevăr egal cu aducerea unui animal de jertfă orb care nu poate fi primit de Domnul. Este căte unul care afirmă a fi servul lui Dumnezeu și care zice : „Eu voi face ce este drept în ochii mei, adică ceceace înțelege el ca drept“. Cu alte cuvinte : el pune judecata lui împotriva a ceceace Domnul a scris lim-

pede. Unul ca acesta descopere prin aceasta că este un nechibzuit. „Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar înțeleptul ascultă sfaturile“ (Proverbe 12: 15). Cuvântul lui Dumnezeu este sfătuitoarea adevărată și justă. În această zi când Regele este în templu și arată poporului său ce trebuie să facă, fiecare care disprețuiește instrucțiunile Domnului și urmează cursul său propriu zice prin faptele sale : „Dumnezeu nu conduce organizațiunea lui“ ; și în inima lui, adică prin modul lui de a lucra zice unul ca acesta : „Nu este Dumnezeu“, și prin aceasta el declară că este un nebun. El este orb față de scopul adevărat al lui Dumnezeu. El ar trebui să aibă o cunoștință mai bună în privința aceasta deoarece a început odată să se lese condus de Cuvântul lui Dumnezeu, prin urmare n'ar trebui să urmeze ideile sale sau ale unui alt om, ci ar trebui să aștepte de la Domnul învățătura. Fiind jertfa lui oarbă nu poate fi primită de Domnul. Dacă cineva susține sau cugeță că o astfel de purtare egoistă nu înseamnă un cusur la el sau la alții care au încheiat un legământ de a face voința lui Dumnezeu, atunci aceasta arată că el disprețuiește altarul lui Dumnezeu și este necredincios legământului său cu Dumnezeu. Copii lui Iehova nu pot fi învățați decât de Iehova și de Domnul Isus Christos. Niciun omnici perscena proprie și niciun alt om, nu poate fi conducătorul și învățătorul fiilor lui Dumnezeu. Așa arată Domnul deosebirea clară între cei necredincioși și cei credincioși care caută să-l servească în oficiul de preot. El dăruiește mijlocul spre luminarea fiilor săi și spre luminarea pricoperii lor pentruca să nu-i aducă o jertfă oarbă.

23. Ce este în înțelesul Sfintei Scripturi o „jertfă șchioapă?“ Sovăirea între două păreri, încercarea de a servi în acelaș timp două organizațiuni contrare una cu alta, susținând a servi pe Dumnezeu deși în acelaș timp caută a plăcea organizațiunii lumesti sau a Diavolului ; aceasta înseamnă desigur o șchioapătare și prin urmare aducerea unei jertfe „șchioape“. Cine se teme de stăpânitorii omenești și-i recunoaște ca „înaltele stăpâniri“ cărora trebuie să li se deie ascultare, arată prin aceasta că este „orb“ și „șchioapă“ din pricina fricei și ascultării lui de puterile lumesti. A asculta de aceste puteri lumesti de frică că altfel vei primi pedeapsă de la oameni, înseamnă a aduce Domnului o jertfă șchioapă, așa dar o jertfă ce nu poate fi primită. Dacă cineva din clasa preoțească ar aduce o astfel de jertfă, atunci ar fi lepădat cu cezia judecării din templu, deoarece această judecată încearcă și lămurește pe fiii lui Levi pentruca să aducă Domnului un dar în dreptate (Maleahi 3:3). Clasa „servului rău“ care a fost odată aspirantă la împărăție a zis până acum : „Noi trebuie să recunoaștem pe stăpânitorii omenești ai acestui pământ ca înaltele stăpâniri ; noi și facem lucrul acesta și noi vom să-i ascultăm“. Cu aceasta spun ei înșiși că aduc o jertfă șchioapă, și totuși susțin că o astfel de jertfă nu este un lucru rău : Domnul însă zice contrarul. Cel ce voiește să aibă aprobarea lui Dumnezeu nu-i permis să facă niciun compromis, ci trebuie să se predeie cu totul lui Dumnezeu și să se consacreze serviciului împărăției sale urmărind numai un singur scop, fiind orb față de toate celelalte lucruri (Isaia 42:19).

24. Iarăși le zice Domnul : „Când aduceți ca jertfă o vită beteagă voi ziceți că lucrul acesta nu este rău“. Cei bolnavi spiritual zic : „O jertfă bolnavă nu este un lucru rău“. Domnul aprovizionează masa sa cu hrană la vremea cuvenită, și arată prin aceasta poporului său ce trebuie să facă. Cel ce neglijează sau refuză să se nutrească din hrana spirituală pe care o dă Domnul, și în locul ei mănâncă din ceace judecă el că este bun și ceace este servit de oameni și nu de Domnul, arată prin aceasta în mod clar că el este bolnav spiritual. A crede și a urma învățăturile unui om, fie că acest om este mort sau în viață, și a înălța conducători omenești, dovedeste definitiv că oamenii care fac astfel de lucruri sunt niște bolnavi spirituali : căci ei nu deosebesc trupul lui Christos și nici scopul lui Iehova privitor la acesta. O astfel de jertfă nu poate să fie primită niciodată de Domnul. El face cunoscut acest lucru în mod clar poporului său pentruca să se ferească de această cursă în care au căzut alții. Cine susține că merge pe calea îngustă ca urmaș al lui Christos Isus, dar în același timp disprețuiește și combate lucrarea Domnului, adică vestirea numelui său, și vorbește cu dispreț despre această lucrare ca despre „un comerț cu cărți“, arată prin aceasta că este cu totul în neînțelegere cu Domnul. Prin modul său de procedare contrar căii Domnului el trădează imbolnăvirea sa spirituală.

25. Domnul poruncește acum poporului său să ducă allora fructele împărăției, adică să mărturisească adevărul-altora. Această mărturie trebuie să se referească la justificarea numelui lui Iehova prin Regole și împărăția lui. Dumnezeu a ales din neamul omenească un popor pentru acest scop. Răspândirea mesajului împărăției spre onoarea numelui lui Iehova este de o importanță vitală deoarece Iehova a poruncit lucrul acesta. Cei ce sunt orbi față de adevărata chemare de controversă și care sunt prin urmare beteji în ceace privește spiritul, și care continuă în felul lor așa zisul lor „serviciu pentru Dumnezeu“, zic prin aceasta cam următoarele despre purtarea lor : „Ceace facem noi nu strică nimănui : deci nu se face niciun rău cu aceasta“. Aceasta înseamnă atâta ca și cum ar zice : „Nu este un lucru rău că aducem o vită de jertfă oarbă și schioapă“. Dacă cineva care aparține seminției lui Levi lucrează în felul acesta, zice de fapt prin aceasta : „Masa lui Iehova este de disprețuit“. Ce este în legătură cu aceasta, datoria acelor care servesc în mod credincios pe Dumnezeu ? Să steie liniștiți și să nu zică nimic ? Nu, dimpotrivă : căci Domnul zice celor ce-l iubesc și-l servesc : „Strigă în gura mare, nu te opri ! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov [Israel] păcatele ei !“ (Isaia 58:1). „Revista“ n'ar putea să servească pe Domnul în mod credincios și în același timp să se abțină să atragă atențiunea asupra acestor lucruri. Indată ce Domnul descoperă aceste adevăruri roșite de profetul său și permite să aibă loc șaptele în împlinirea acestor profetii, este datoria scrierilor Societății și a tuturor celor care sunt în armonie deplină cu Domnul și-l sunt devotați, să proclame aceste adevăruri.

26. Când a fost anunțată profetia lui Maleahi, numai un om a fost guvernator, ca Neemia sau Zorobabel. În timpul prezent însă este Domnul Isus Chris-

tos guvernatorul Israelului spiritual, deoarece s'a urcat pe tron în anul 1914. Iehova și Christos Isus formează împreună „înaltele stăpâniri“. Iehova adresează acum prin profetul său cuvintele sale clasei de preoți neglijenți și necredincioși și le pune următoarea întrebare la care trebuie să răspundă : „La adu-o dregătorului [după alte traduceri : guvernatorului] tău : Te va primi el bine pentru ca ?“ Chiar și un stăpânitor omenească n'ar avea plăcere de o jertfă oarbă sau beteagă, și cine aduce o astfel de jertfă să-i fie rașine când este prins făcând un lucru ca acesta :

27. Neemia n'ar fi primit cu plăcere un astfel de dar (Neemia 13:10—12). Este sigur că Domnul Isus Christos în templu (palatul sau reședința regală a lui Iehova), Guvernatorul Israelului spiritual, nu va dezonoara numele lui Iehova și rimind o jertfă oarbă, schioapă sau bolnavă. Aceasta este dovedit definitiv prin faptul că Christos Isus după arătarea lui în templu a început să țină o judecată definitivă cu Levitii și a curățit pe cei aprobați, care și-au arătat credincioșia, pentruca astfel de aprobați să aducă Domnului daruri în dreptate pe care Iehova le primește și îi sunt plăcute. Aceia din Levitii antitipici care n'au fost aprobați de Christos Isus cu ocazia judecării templului, nu au nimic ceace ar putea aduce ca dar ce s'ar putea primi de Iehova Dumnezeu, și de aceea jertfele lor sunt respinse. Aceasta este situația adevărată a potrivnicilor organizațiunii lui Dumnezeu.

28. Adresându-se mai departe Levitilor antitipici care au adus Domnului jertfe schioape și bolnave și cu alte cusururi, Iehova zice prin profetul său : „Și acum, vă rog, rugați-vă lui Dumnezeu să aibă milă de noi ! Vă va primi El, când mâinile voastre fac astfel de lucruri ? zice Domnul ostirilor“ (Maleahi 1:9). Explicate cuvintele profetului înseamnă : „Desigur că față de stăpânitorii pământești ai poporului vostru nu v'ați fi purtat într'un mod atât de necinstit, mergeți dar și rugați-vă smerit Domnului să aibă milă de voi, și vedeți dacă vă va apăta aprobarea sa și nu v'ați fi purtat într'un mod atât de necinstit față de el și masa sau altarul lui. Așa veți putea vedea că voi nu aveți dreptate și sunteți cu totul în neînțelegere cu dreptatea când ziceți : „Aceasta nu păgubește pe nimeni : cu aceasta nu facem niciun lucru rău“. Vedeți dacă Dumnezeu vă va primi sau nu“. Nu se poate accepta decât un lucru : căci Iehova nu se contrazice niciodată și nu-și schimbă niciodată regulile sau modul său de procedare cu creaturile sale, și nici nu arată niciodată părtinire în purtarea lui cu o creatură oarecare. Unii oameni s'au înfumurat din pricina pozițiunii lor înalte pe care au cucerat ca o ocupă între frații lor. Mai cu seamă clasa „bătrânilor aleși“ au eugetat că ei sunt favorizii deosebiți ai lui Dumnezeu, și de aceea tot ce fac ei trebuie să fie drept. Această concluzie, firește, a fost cu totul greșită.

29. Stările ce-au existat în sinul Israelitilor naturali, și cu deosebire în mijlocul preotimii sale, se repetă în mod exact la Israelitii spirituali. Profetia lui Maleahi arată că cei înfumurați și egoiști nu pot primi aprobarea lui Dumnezeu. În profetie este scris : „Cine din voi va închide porțile, ca să n'aprindeți degeaba focul pe altarul Meu ? N'am nici o plăcere de voi, zice Domnul ostirilor, și nici nu primesc darurile de mâncare din mâna voastră !“ (Maleahi 1:10).

30. Cei inchipuiți din Izraeliții naturali au servit pe Dumnezeu numai pentru câștigul pământesc pe care l-au putut trage din aceasta, și au arătat cu aceasta că „Iubirea de bani” sau câștigul personal a fost rădăcina căii lor rele. Așa a găsit și Domnul la venirea sa în templu Izraeliți spirituali care au servit pentru câștig egoist, dar nu ca să onoreze și să laude numele lui Iehova. Intrucât acei Iudei au servit și au închis ușile în casa Domnului numai pentru un câștig egoist, ei au aprins un foc ca să aducă jertfe imperfecte pe altarul lui Dumnezeu; și de aceea a fost darul lor în zadar. În același chip la începutul judecării în templu au fost între Izraeliții spirituali, unii care au făcut serviciu Domnului din motive egoiste, și nu ca să facă voia sa spre onoarea lui Dumnezeu. Aceștia le zice Domnul: „N'am nici o plăcere de voi”... și nici nu primesc darurile de mâncare din mâna voastră!”. Un astfel de serviciu egoist n'a adus decât necinste pe numele lui Dumnezeu, și cine lucrează în mod egoist în serviciul Domnului aduce și mai multă necinste asupra numelui său. În cazul acelor servi egoști serviciul lor a fost numai un formalism, însă nu devotament lui Iehova și preamărire a numelui său. Chiar și între Leviții antitipici au fost câțiva în această dispozițiune când judecata în templu a fost în curs. Domnul i-a răbdat un timp oarecare și le-a dat ocazie să descopere motivul lor adevărat și starea inimii lor. Această lucrare de despărțire a Domnului a continuat până când în anul 1932 curățirea a fost făcută. După aceea Domnul a trimis pe îngerii săi ca să strângă și să arunce în întunericul de afară pe preoții care nu s'au îndreptat, ca de pildă „bătrânii aleși”. Această regulă este bine înțeleasă încă tot în vigoare, adică când cineva din templu devine orb și bolnav spiritual și aduce Domnului o jertfă egoistă și imperfectă, atunci atât jertfa cât și persoana sunt lepădate, și cel care oferă este aruncat afară din templu. Nimeni să nu fie atât de nechipzuit încât să creadă că, intrucât el aparține cetii templului, poate să meargă pe o cale egoistă și nedreaptă, și totuși va putea rămânea în templu. Cei ce rămân în templu trebuie să urmeze regulile Domnului pe care li le-a dat și care sunt scrise în cuvântul său.

31. Ierarhia romano-catolică ca o organizațiune afirmă că preoții ei sunt reprezentanții lui Dumnezeu și ocupă aceste oficii prin voința lui Dumnezeu. Ei își bazează ritualul pe legea lui Dumnezeu cu privire la preoțimea din Izrael. În aceasta nu numai că lucrează greșit și urmează o cale greșită, ci afară de aceasta lucrează fără nici-o imputernicire. Nici-o organizațiune omenească sau pământească nu poate să facă pe un om un preot al lui Dumnezeu. Instituțiunile catolice care clocesc și seot regulat o coadă de preoți, nu fac acesta după voința lui Dumnezeu, ci urmează numai cursul lor egoist condus de Satan, dușmanul lui Dumnezeu. Ierarhia și preoții ei lucrează într'un mod fățarnic și hulilor de Dumnezeu. Într-un sistem este întemeiat pe minciună și înșelăciune. Preoții care aduc lui Dumnezeu o jertfă în dreptate sunt aceia, și numai aceștia singuri, pe care i-a născut și recunoscut Iehova ca fii ai lui, și care au fost unși și însărcinați de el ca servi ai lui. Cu privire la Ierarhia romano-catolică și la preoțimea ei Iehova declară că întreg sistemul este întemeiat pe min-

ciuni și este o uriciune în ochii lui care va fi cu totul nimicită (Isaia 28:1—21). Jertfele Ierarhiei romano-catolice și a preoților ei sunt cu totul o uriciune în ochii lui Dumnezeu, și el nu are nimic deaface cu ele. Profetia lui Maleahi nu vorbește de așa ziși preoți ai unei instituțiuni întemeiate de oameni ca Ierarhia romano-catolică, ci de aceia care prin încheierea lor a unui legământ cu Dumnezeu au devenit fiii săi spirituali, dar după aceea s'au făcut necredincioși și au fost lepădați de Domnul; această profecie se ocupă și de aceia care au primit aprobarea Domnului cu ocazia judecării. Judecata din templu și curățirea ei descopere la ce clasă aparține fiecare. Formalismul religios este un produs al Diavolului, al dușmanului lui Dumnezeu, și toate jertfele preoților religiei sunt o uriciune în ochii lui Dumnezeu și de aceea nu pot fi primite de el.

32. Ierarhia romano-catolică nu este luată deloc în considerațiune în porunca pe care o dă Dumnezeu în Exodul 20:12. Acea poruncă a fost dată poporului de legământ al lui Dumnezeu și se referă cu deosebire la Izraelul spiritual care este poporul său de legământ după spirit. Iehova nu este Tatăl Ierarhiei romano-catolice, ceace Ierarhia recunoaște pe deplin prin faptul că numește pe capul ei pământesc „papa” și aplică numele „tată” sau „părinte” fiecărui așa zis „preot” din organizațiune. Domnul poruncește ca fiii lui să nu numească pe niciun om tată. Domnul Isus zice ucenicilor lui și tuturor celor ce devin urmași ai lui: „Și „Tată” să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri” (Matei 23:9). Fariseilor fățarnici, care au practicat o religie în numele lui Iehova, Isus Christos le-a zis: „Tatăl vostru este Diavolul” (Ioan 8:44). Ierarhia romano-catolică și preoții ei precum și preoții aliați în general sunt Fariseii antitipici, și tatăl lor este de asemenea Diavolul. Într-o manieră după cum Fariseii din vechime s'au împotrivit împărăției și domniei lui Dumnezeu prin Christos Isus, tot așa și Fariseii moderni, Ierarhia romano-catolică, disprețuiesc împărăția lui Dumnezeu și susțin într'un mod hulitor de Dumnezeu că ei guvernează lumea ca reprezentanții lui Dumnezeu. Mulți oameni au fost amăgiți să creadă că intrucât Iudeii au avut preoți care au servit în acel timp poporului după voința lui Dumnezeu, și Ierarhia romano-catolică și preoții ei servesc după voința lui Dumnezeu. Această afirmațiune nu găsește niciun sprijin în Biblie. Aceste organizațiuni religioase și preoții lor se luptă pe față împotriva împărăției lui Dumnezeu sub domnia lui Christos și prigonesc pe toți care iubesc și servesc în mod sincer pe Iehova; și aceasta este exact așa cum a zis Isus că va fi (Ioan 15:21). Ierarhia și preoții ei sunt o instituțiune cu totul omenească, care a fost organizată sub conducerea lui Satan în scopul ca să orbească pe oameni să se împotrivescă lui Iehova și să pângărească numele lui și mai mult. Profetia lui Maleahi se referă la casa spirituală a lui Levi: și din acești Leviți este luată preoțimea ca să facă serviciul ei. Numai Leviții spirituali care cinstește numele lui Iehova primesc aprobarea sa. Împlinirea completă a profetiei în această zi arată limpede că numai aceia care susțin proba cu succes și sunt devotați cu totul și în mod

dezinteresat lui Iehova și împărăției sale, primesc o judecată favorabilă. Aceștia sunt aceia care aduc lui Dumnezeu daruri în dreptate și spre onoarea numelui său și rămân credincioși până la sfârșitul cursului lor pământesc; de aceea vor locui ei vecinic cu Christos Isus în împărăția lui. Aceștia sunt cei ce cinstesc pe Tatăl lor Iehova Dumnezeu și pe mama lor, organizațiunea lui; și după făgăduința lui zilele lor vor fi prelungite.

Intrebări pentru studii.

Alin. 12—13. Explică cu ajutorul scripturilor respective a) relațiunea exprimată în cuvintele „Dacă sînt Tată”; b) „cînstea” de care este vorba aici. Descrie situația care a provocat întrebarea profetică: „Dacă sînt Tată, unde este cînstea care Mi se cuvine?”

Alin. 16, 17. Explică cu ajutorul textelor biblice relațiunea menționată aici cu „Stăpînul”. Arată motivul pentru întrebarea: „Dacă sînt Stăpîn, unde este teama de Mine?”

Alin. 18. Când și cum a aflat poporul lui Iehova despre marea importanță de a onora și justifica numele său? Cum au privit acest mare adevăr și cu ce rezultat?

Alin. 19. Cum au adus fiii o jertfă potrivită lui Dumnezeu?

Alin. 20. Ce a cerut legea lui Dumnezeu dela profeți cu privire la darurile aduse? Ce este altarul sau „masa” lui Dumnezeu? Ce pune el pe ea și cum? În ce scop se face aceasta? Aplică plîngerea profetică: „Masa Domnului este de disprețuit!”

Alin. 21—24. Descrie a) modul de procedare al acelor care aduc o vită oarbă ca jertfă; b) din ce constă o jertfă schioapă. Explică ce se înțelege sub aducerea unei jertfe bolnave.

Alin. 25. Ce este așa dar datorita acelor care servesc pe Dumnezeu în mod credincios în această privință?

Alin. 26, 27. Arată ce potrivită este a treia întrebare profetică din versetul 8.

Alin. 28. Aplică versetul 9.

Alin. 29, 30. Arată că stările ce-au existat între Izraeliții naturali și care sunt indicate în versetul 10 au paralelul lor între Izraeliții spirituali, și după cum s'a anunțat dinainte ele nu plac lui Dumnezeu.

Alin. 31, 32. Care fapte dovedesc limpede că profeșimea sistemului romano-catolic nu are nimic de-a face cu organizațiunea lui Dumnezeu și este o uchiune în ochii lui? De cine este formată profeșimea lui Dumnezeu, și ce serviciu i s'a încredințat?

(W. T. din 17 Decembrie 1936.)

M A L E A H I

PARTEA V-a

„Cînstele pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să și se lungiască zilele în țara, pe care și-o dă Domnul, Dumnezeul tău”. (Exodul 20 : 12).

I EHOVA este suprem. El este Creatorul cerului și al pământului și a lui este toată plinătatea lor.

„Domnul este înălțat mai pe sus de toate neamurile, slava Lui este mai presus de ceruri. Cine este ea Domnul, Dumnezeul nostru, care locuiește atât de sus?” (Psalm 113:4, 5). Dela început a fost scopul său ca întreagă creațiunea vie să laude numele lui și să-l preamărească cu bucurie. Acest scop va fi împlinit cu siguranță. Profeții credincioși din vechime au vorbit despre acest scop. Isus, a accentuat adeseori importanța primordială a înălțării numelui lui Iehova, și apostolii Domnului Isus Christos au vorbit de multe ori despre supremația numelui lui Iehova. Dar când așa zigi „urmasii” ai lui Christos Isus au început să exerciteze religiiune și au numit-o „religiunea creștină”, atunci au pierdut reșede din vedere numele Celui Pea Înalt și importanța supremă de a-l înălța. Religiiunea a fost întrebuințată mult timp în mod egoist pentru căștigul vremelnice al omului și numele lui Iehova a fost dat la o parte și uitat. În timp ce Isus, marele Sol al lui Iehova, a pregătit calea înaintea lui Iehova, au auzit mulți adevărul descoperit atunci, și cei mai mulți din aceia care l-au primit, au făcut lucrul acesta dintr'o dorință mai mult sau mai puțin egoistă. Căcece au văzut ei mai întâiu a fost ocazia de a fi mântuiți și a fi luati în cer ca să ajute Domnului să domnească peste pămînt și să „re-fac-tornicească” pe restul neamului omeneșe. Mulți dintre ei au apărut chiar și punctul de vedere că Dumnezeu va ierta pe toți oamenii și le va da viață, indi-

ferent că ascultă pe Dumnezeu sau nu. Nu trebuie uitat însă că acele persoane au fost crescute în organizațiunile religioase, de aceea a fost umplută mințea fiecăreia din ele cu erori. Cei ce-au trăit în organizațiunea Babilonului, dar după aceea au auzit și au primit adevărul, au ieșit cu haine murdare din Babilon, adică ei au fost influențați înză foarte mult de lumii și de dorințe lumesti și au urmat înză tot un formalism lumesc și obiceiuri lumesti. La fiecare din faptele lor s'au întreat : „Ce vor eugeta oamenii despre mine și despre faptele mele?” Ei au încercat să se poarte în mod corespunzător, deoarece au dorit să placă oamenilor. Mulți au tinut la aprobarea oamenilor și la aceea, să cânte ei înșiși luda altor oameni și să fie laudați de alții. Când marele sol al lui Iehova, Christos Isus, a intrat în templu ca să fie judecat, atunci o mare mulțime din acei oameni de această categorie egoistă au stat înaintea lui sure a să judecați. Ei au fost importanți în ochii lor proprii. De aceea ei s'au tinut capabili să urmeze o cale după banul lor plac, și ei au stăruit să meargă pe calea lor proprie și au continuat până în ziua de astăzi să caute aprobarea creaturilor și să laude pe oameni. În acelaș timp au stat însă și alții înaintea Domnului Isus în judecată a căror fapte au fost conduse de un alt motiv. Iubirea lor a fost pentru Iehova și Domnul Isus Christos, și dorința lor a fost să servească și să placă Domnului. Cei hainele lor au fost murdările prin cecece au învățat și exercitat în instituțiunile babiloniene, totuși dorința inimii lor a fost să facă ce este

drept. Ei ieșiseră cu haine murdare din Babilon de care au trebuit să fie desbrăcați când Domnul i-a găsit într-o stare perfectă a inimii. Judecata din templu a descoperit cine au fost cei egoiști și cine au fost cei dezinteresați; și numai aceștia din urmă au susținut proba cu succes și au primit aprobarea marelui Judecător. Acești aprobați au fost făcuți clasa „servului credincios și înțelept”; însă chiar și aceștia n'au priceput pe deplin importanța preamăririi numelui lui Iehova. La timpul rânduit acest lucru li s'a explicat limpede în templu, și acum, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, cei credincioși și adevărați văd că numele lui Iehova este marea chestiune de decis, că numele lui va fi justificat, și că la timpul său tot ce are suflarea va cânta lauda sa. Domnul face așa dar prin judecata sa din templu clară deosebirea dintre clasa servului egoist sau rău și clasa servului dezinteresat sau credincios și înțelept.

2. Iehova vorbește prin profetul Maleahi despre importanța supremă a numelui său mare, și trage o linie clară de despărțire între preoții necredincioși și cei credincioși. „Căci dela răsăritul soarelui până la asfințit, Numele Meu este mare între neamuri, și pretutindeni se arde tămâie în cinstea Numelui Meu și se aduc daruri de mâncare curate; căci mare este Numele Meu între neamuri, zice Domnul ostirilor. Dar voi îl pângăriți, prin faptul că ziceți: 'Mașa Domnului este spurcată, și ce aduce ea este o mâncare de disprețuit!' (Maleahi 1:11, 12).

3. Mai întâi Iehova arată că, după scopul lui, toate creaturile care voiesc să-i placă și să trăiască trebuie să laude numele său; și casa preoților care se compune din aceia care au fost aleși ca „popor pentru numele lui”, trebuie să meargă în frunte cântând lauda numelui său, dar nu numai pentru un timp, ci totdeauna. „Dela răsăritul soarelui până la asfințit” înseamnă toată ziua, adică totdeauna, în continuu. Numele lui Iehova este așa dar totdeauna mare; și toți care primesc vreodată viață veșnică trebuie să vadă și să recunoască acest fapt, și să preamărească cu bucurie numele lui. Toți cei din templu slăvesc acum numele lui Iehova, după cum este scris: „Glasul Domnului face pe cerboaiice să nască; El despoaie pădurile; în locașul Lui totul strigă: 'Slavă'” (Psalm 29: 9).

4. Este hotărârea lui Iehova ca numele lui „să fie mare” printre mulțimea mare de oameni fără număr; și cei ce intră acum în rândurile acestei cete cântă lauda numelui lui Iehova. Iehova strânge acum pe „mulțimea mare de oameni” din toate națiunile, semințiile, popoarele și limbile. El face aceasta fără să fie seamă de acei „preoți” pretinși care disprețuiesc numele lui Iehova și lucrarea sa milostivă. Acești „preoți” pretinși au stat odată înaintea Domnului cu ocazia judecării templului. Dar ei au fost lepădați, și acum au obrăznicia să încerce a împiedeca învățarea mulțimii mari de oameni despre îngrijirea plină de har a lui Dumnezeu. Dar acești făcători de rele nu vor avea succes în aceasta.

5. Dumnezeu declară că numele lui va fi mare între națiuni. Mulțimea mare de oameni nu se compune din Izraeliți spirituali. Ei sunt așa dar din națiuni; și de națiuni vorbește și profesia aceasta. Ei aud despre templul lui Iehova și despre serviciul lui Dumnezeu

pe care-l face rămășița credincioasă acolo, și ei caută de bună voie pe Iehova și pe Regele lui. „Când străinul, care nu este din poporul Tău Izrael, va veni dintr-o țară depărtată, pentru numele Tău, căci se va ști că Numele Tău este mare, mâna Ta este tare, și brațul Tău este întins, când va veni să se roage spre casa aceasta, — ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și dă străinului aceluia tot ce-ți va cere, pentruca toate popoarele pământului să cunoască Numele Tău, să se teamă de Tine, ca și poporul Tău Izrael, și să știe că Numele Tău este chemat peste casa aceasta pe care am zidit-o eu!” (1 Impărați 8:41-43).

6. Textul citat mai la urmă a fost o rugăciune a lui Solomon și în acelaș timp o profecie condusă de Iehovă. Ea trebuie să se împlinească odată, și tocmai acum se împlinește. Această rugăciune profetică este împlinită de mulțimea mare de oameni care vine din toate națiunile, semințiile și limbile, și ea vine căutând casa Domnului și rugându-se spre casa lui. Ea învață acum să preamărească numele lui Iehova. Despre această a scris profetul lui Dumnezeu: „Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați în strălucirea razelor tale. Ridică-ți ochii împrejur, și privește: toți se strâng și vin spre tine! Fii tăi vin de departe, și fiicele tale sunt purtate pe brațe. Când vei vedea aceste lucruri, vei tresări de bucurie, și îți va bate inima și se va jărgi, căci bogățiile mării se vor întoarce spre tine, și vistierile neamurilor vor veni la tine... Și casa slavei Mele o voi face și mai slăvită” (Isaia 60:3—5, 7).

7. Mulțimea mare de oameni trebuie adunată, și Domnul o va și aduce. În timp ce clasa credincioasă și aprobată a preoților, rămășița, merge și aduce Domnului în continuu o jertfă în dreptate prin aceea că cântă în continuu laudele numelui său. Domnul își face lucrarea, „lucrarea lui ciudată”, și strânge pe mulțimea mare de oameni. Cei ce intră în rândurile mulțimii mari de oameni vestesc de pe acum împreună cu clasa preoților lauda lui Iehova.

8. Observați că profesia zice: „Pretutindeni se arde tămâie [se jertfește] în cinstea Numelui Meu și se aduc daruri de mâncare curate”. Cuvântul evreesc pentru cuvântul „se arde tămâie” întrebuintat aici înseamnă „a arde”, fie animale sau tămâie. Ar fi oare legal ca cei din națiuni să ardă tămâie pretutindeni în cinstea numelui lui Iehova, când legea lui Dumnezeu cere ca numai preotul să aducă tămâie în sfânta templului pe altarul de aur? Această întrebare este limpezită în lumina sfintei Scripturi și a ceea ce face Domnul în timpul prezent. Este scris: „N'ai drept... să aduci tămâie Domnului! Dreptul acesta îl au preoții, fiii lui Aron, cari au fost sfințiți ca s'o aducă” (2 Cronici 26:18). Cuvântul evreesc care în profesia lui Maleahi (1:11) menționată mai sus este tradus cu „se aduc” înseamnă „a apropia”, „a face să se apropie” sau „a veni aproape”. Persoanele alese din națiuni, printre care numele lui Iehova este mare, nu lucrează așa dar ilegal și nici independent de templul lui Iehova; dimpotrivă, ele trimit darurile lor de jertfă la templul lui spre a fi arse pe altarul sfânt de preoțimea lui unsă. În decursul celor douăzeci de ani trecuți evanghelia aceasta a împărăției a fost propovăduită. Servii lui continuă să o propovăduiască în toate părțile pământului spre mărturie la toate na-

șionile, și din aceste națiuni vin oamenii de bine, față de Dumnezeu la ceata templului cu darurile lor de jertfă curate, cu devotamentul lor, dezinteresat față de Dumnezeu; darul lor de jertfă este adus, și mare este numele lui Iehova între oamenii de bine. (Vezi Zaharia 8:20-23). Prin urmare în înțelesul profetiei numelui lui Iehova este mare între oamenii de bine sau mulțimea mare de oameni, și anume pretutindeni unde se aduc numelui lui Iehova daruri de laudă și de mulțumire.

9. Lucrarea Domnului, la care i se permite rămășiței să ieie parte, merge înainte și oamenii de bine aud adevărul și vin spre Sion spre a învăța mai mult despre scopul lui Dumnezeu și spre a lauda numele lui. În același timp așa zisii „preoți”, care s'au arătat necredincioși combat lucrarea răspândirii adevărului prin martorii lui Iehova, care slăvesc numele lui Iehova și fac atenți pe oamenii de bine asupra privilegiului lor de a-l servi și a-l lauda. Domnul Dumnezeu zice prin urmare acestor „preoți” necredincioși că s'au arătat necredincioși în ceace privește marile lor privilegii de serviciu. Acum caută alții, care sunt mai puțin privilegiați, calea spre organizațiunea lui și cântă lauda lui. De aceea zice Dumnezeu prin profetul lui acestor preoți necredincioși: „Dar voi îl pângăriți [numele meu] prin faptul că ziceți: „Masa Domnului este spurcată, și ce aduce ea este o mâncare de disprețuit lceace a pregătit și a pūs Domnul pe masă!” Faptele făcute acum cunoscute pe deplin arată că această parte a profetiei s'a împlinit. Când s'a început judecata în templu a existat o ceată de Leviți născuți de spirit servind în oficiul de preoți, și care au făcut acest serviciu din egoism. Ei au slăvit numele și învățăturile unui om, dând onoare și crezare omului în loc de a le da numai lui Dumnezeu singur. La început au fost fără îndoială sinceri când au cântat preamăririle unui om. Dacă ar fi fost însă dezinteresați și și-ar fi dat osteneala să-și câștige o pricepere mai bună, atunci ar fi putut afla ușor că un astfel de mod de a lucra este greșit. Li s'a dat ocazie să primească lămurire, dar ei au refuzat-o. Din pricina faptelor lor greșite n'au fost recunoscuți de Domnul în templu și acum urmează mai departe orbește învățăturile unui om, slăvesc și laudă numele unui om și aduc Domnului ca jertfă ce este „orb” și „schiop”, ceace bine înțeles nu poate fi primit de el. Afară de aceasta sunt amăriți împotriva rămășiței care transmite mesajul împărăției oamenilor de bine; și acești „preoți” potrivnicii și amăriți încearcă să „nedreptățească pe străini” prin faptul că încearcă să influențeze pe oamenii de bine ca nu cumva să se asocieze cu martorii lui Iehova. Din pricina astfel de nelegiuiri ale acestor „preoți” nelegiuși, Dumnezeu declară că este împotriva lor deoarece calcă în picioare dreptul străinului (Maleahi 3:5).

10. Firește că acești oameni necredincioși numiți „preoți” care au aparținut odată într'adevăr clasei preoților, nu vor cuteza, sau cel puțin așa își vor da aerul, să zică unul altuia cuvintele întrebuințate aici: „Masa Domnului este spurcată”; însă prin faptele lor, care vorbesc mai tare ca cuvintele, au zis până astăzi: „Masa Domnului este spurcată, și ce aduce ea este o mâncare de disprețuit!” Exact aceasta este atitudinea lor față de publicațiunile „revistei”. Intre-

barea este: hrănește Domnul pe poporul lui prin hrana pe care o dă prin „revistă”? Dacă da, atunci potrivit „revistei” care vorbesc cu batjocură și dispreț despre conținutul ei, vorbesc împotriva mesajului Domnului. Ionadabii care iau parte acum la vestirea mesajului împărăției fac de rușine astăzi în mod evident pe acești „preoți” necredincioși, condamnați în templu, care combat acum vestirea împărăției. Numele lui Iehova a devenit mare între aceia cari intră acum în rândurile mulțimii mari de oameni. Ei cântă lauda numelui lui Iehova și a Regelui său și spun că mântuirea vine numai dela Dumnezeu și dela Mielul care șade pe tron. În același timp acești „preoți” necredincioși încearcă să sucească dreptul „străinului” sau a Ionadabilor, care drept constă din cunoștința lui Iehova și a privilegiului de a-l servi. Iehu a reprezentat pe preoții adevărați și credincioși, și el a zis lui Ionadab: „Vino cu mine, și vei vedea răvna mea pentru Domnul”. Potrivnicii amintiți mai sus nu au parte cu cei reprezentați de Iehu. Ionadabii arată astăzi mai mare zel pentru numele lui Iehova decât aceia care susțin a fi urmașii lui Christos și care au aparținut odată clasei preoților. Intre acești potrivnici numele lui Iehova nu este mare, și ei nu-și dau deloc silința să ieie parte la justificarea numelui său, ci împreună cu reprezentanții religiei ingrămădesc ocară asupra numelui său. Afară de aceasta zic că hrana pe care o pune Domnul poporului său pe masă, este de disprețuit, și cu aceasta insultă pe Domnul. Fariseii de astăzi, Ierarhia romano-catolică, sunt fărnici și sunt sortiți la pieire deplină și vecinică. Despre clasa servului rău, adică despre aceia care au fost odată aspiranți la împărăție dar acum sunt necredincioși și dușmani ai împărăției lui Dumnezeu, Christos Isus zice: Domnul „il va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fărnichilor; acolo va fi plânsul și scrișăirea dinților” (Matei 24:51).

11. Ionadabii să se lese avertizați prin cuvintele lui Iehova și să se fie departe de potrivnicii lucrării împărăției, care au fost odată „preoți” dar acum sunt dușmani ai lui Dumnezeu. Acestor necredincioși, clasei servului rău, le zice Iehova mai departe, prin profetul său Maleahi: „Voi iarăși ziceți: „Ce mai osteneală!” și o disprețuiți, zice Domnul ostirilor; și aduceți ce este furat, schiop sau beteag: „Iată darurile de mâncare pe cari le aduceți! Pot Eu să le primesc din mâinile voastre?” zice Domnul” (Maleahi 1:13).

12. Pentru cei necredincioși privilegiul de a servi pe Dumnezeu și de a a duce altora fructele împărăției, după cum a poruncit Dumnezeu, a devenit numai o ceremonie și o formalitate obositoare, căci aceasta nu le oferă ocazie să strălucească în ochii oamenilor. A răspândi mesajul împărăției în formă tipărită din casă în casă și a-l prezenta oamenilor este prea utilitor pentru acești inchipuiți. Ei nu găsesc bucurie în aceea și nici nu au dorința să se străduiască în ceva fel să slăvească numele lui Iehova prin vestirea mesajului împărăției sale. Ei n'au intrat niciodată în „bucuria Domnului”, deoarece ei nu văd că numele lui Iehova trebuie justificat. De aceea au zis până în ziua de astăzi: „Această mergere cu cărți nu este altceva decât un comerț cu cărți. Ce datorie obositoare este aceasta!” Ei au avut o ocazie să facă binele, dar s'au obosit în facerea binelui (Galateni 6:9). Ei s'au

dedat cu totul egoismului și de aceea au fost aruncați în întuneric. Ei urmează acum orbi calea lor proprie de a servi pe Domnul și ei fac aceasta împotriva voinței servilor credincioși ai Domnului care transmit mesajul său poporului.

13. Cei de teapă „bătrânilor aleși“ și aderenții lor au făcut serviciu prin faptul că au răspândit scrierile adevărului, dar acest serviciu îl „disprețuiește, zice Domnul oștirilor“. În timp ce disprețuiește lucrarea mărturiei și vorbește despre ea cu dispreț, s'au ținut scuză și îndreptățiri să fie neglijenți în serviciul mărturiei; și această indiferență i-a dus în cele din urmă la dușmănire voluntară față de lucrarea de mărturie a lui Dumnezeu. Din acest motiv trimite Domnul pe îngerii lui ca să-i strângă și să-i arunce în întuneric (Matei 13:41). Continuând profetul le zice, celor necredincioși: „Și aduceți ce este furat la ea dar de jertfă“. Ei au adus ceva ce n'a cerut dela ei abnegațiune sau lepădare de sine, ci ceva ce să-i pună în frunte și să-i înalțe, dar care să nu aducă ocară pe ei ca oameni. Ei nu au avut iubire pentru Dumnezeu, ci dorința lor a fost să strălucească și să fie onorați de oameni. Spre a-și realiza dorințele, acești oameni au domnit peste alții și au făcut pe stăpânul peste ei și i-au jefuit de posibilitatea lor adevărată de serviciu. Din timp în timp se arată că cineva care a fost pus ca servitor într'un grup, începe să stăpânească și să atragă urmași după el și încearcă să jefuiască pe cei devotați într'adevăr lui Dumnezeu de ocazia lor de a servi pe Domnul.

14. Mai departe zice profetul că acești „preoți“ au adus ca jertfă „ce este șchiop sau beteag“. Ei caută să placă organizațiunii lui Satan și în aceeași timp tot mai susțin a fi servi ai lui Dumnezeu. Întrucât sunt bolnavi în înțeles spiritual și sunt orbi față de scopul lui Dumnezeu, ei continuă să se țină de servitori ai lui și în același timp caută să placă oamenilor.

15. Ei au neglijat să urmeze această poruncă a lui Dumnezeu dată preoșimii: „Vor învăța pe poporul Meu să deosebească ce este sfânt de ce nu este sfânt, și vor arăta deosebirea dintre ce este necurat și ce este curat“ (Ezechiel 44:23). Este datoria și obligația acelor care servesc pe Dumnezeu în adevăr și sinceritate să atragă atenția asupra acestor lucruri. Din acest motiv trebuie explicată acum aplicațiunea justă a acestor scripturi. „Revista“ observă cum potrivnicii încearcă să fure pe oamenii de bine și să-i întoarcă dela calea cea dreaptă; și de aceea trebuie să strige „revista“ în gura mare și să nu se oprească, căci aceasta este porunca Domnului (Isaia 58:1). Prin aceasta nu se așteaptă a fi de folos în ceva fel clasei servului rău, ci publicarea acestui avertisment se face spre binele acelor care și-au întors inimile spre Dumnezeu, pentruca să se poată ține departe de cei răi.

16. Iehova adresează după aceea o întrebare directă preoșilor necredincioși: „Pot Eu să le primesc din mâinile voastre?“ Clasa servului rău s'a cugetat să săvârșească înșelăciune, însă Domnul nu poate fi înșelat. Iehova răspunde apoi la întrebarea sa proprie pe care a pus-o „servului rău“ și zice: „Nu! blestemat să fie înșelătorul, care are în turma lui o vită de parte hărbătească, și totuși juruiește și jertfește Domnului o vită beteagă! Căci Eu sunt un Împărat mare,

zice Domnul oștirilor, și Numele Meu este înfricoșat printre neamuri“ (Malcahi 1:14).
17. Cei ce sunt credincioși Domnului nu vor fi înșelați. Spectatorul ar putea avea o impresiune falsă, și de aceea este de lipsă un avertisment pentru tânăra aceștia. Este scris: „Dumnezeu n'ur Se lasă să fie batjocorit“, și de aceea „preoții“ necredincioși care au încercat să facă lucrul acesta sunt blestemați de Iehova, după cum zice această profecie. Înșelătorul este un făcarnic care rostogolește o piatră de pöticnire în calea acelor care se străduiesc în mod credincios să servească pe Dumnezeu; și prin aceasta înșelătorul arată dispreț pentru Iehova și numele lui. Cei necredincioși dezonoarează numele lui Iehova și furnizează lui Satan un argument pentru susținerea lui hulitoare că oamenii care sunt puși la probă nu-și pot păstra neprihănirea față de Dumnezeu (Iov 1:9-11). Astfel de „preoți“ necredincioși sunt nelegiuți, necredincioși, călcători de legământ, mincinoși și înșelători. Modul lor de purtare este o insultă grosolană a lui Iehova.

18. Ar putea oare cineva care iubește pe Iehova să trateze cu un astfel de dispreț pe Cel Prea Înalt? Domnul răspunde la aceasta că nu, și vorbește spre binele tuturor acelor care voiesc să audă: „Eu sunt un Împărat mare, zice Domnul oștirilor, și Numele Meu este înfricoșat printre neamuri“. Iehova este „Împăratul vecinic“, Ființa Supremă. Cel Prea Înalt peste toate, căruia trebuie să-i fie supus fiecare suflet care voiesc să trăiască. Iehova este împărat cu deosebire din 1914; căci atunci a pus pe tron în Sion pe unsul său, Christos Isus, ca locțiitorul lui spre a domni (Psalm 2:6; 97:1). Când rămășița credincioasă a Izraelului natural s'a întors din Babilon în anul 536 înainte de Christos, nu a avut rege din seminția lui Iuda ca domnitor. Iehova a fost Regele celor credincioși, deși domnitorul persian a revendicat posesiunea Palestinei. Când rămășița credincioasă a lui Iehova a fost liberată din Babilon după anul 1918, ei nu au avut rege sau domnitor pământesc peste ei, ci Iehova a fost și este marele Rege și palatul său regal este templul lui, a cărui cap este Christos Isus; el domnește după voința Celui Prea Înalt. Clasa „servului rău“, cei ce murmură și se plâng nu se tem de Dumnezeu. Ei nu au prețuit declarația lui: „Numele Meu este înfricoșat printre neamuri“. Mulți care susțin a servi pe Iehova n'au frică de Iehova și nu cinstește numele lui. „Dați Domnului slava cuvinită Numelui Lui! Aduceți daruri de mâncare, și intrați în curțile Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, tot pământul! Spuneți printre neamuri: „Domnul împărătește! De aceea lumea este tare și nu se clatină? Domnul judecă popoarele cu dreptate“ (Psalm 96:8-10).

19. Această poruncă este valabilă pentru toți care se tem de numele lui și îl iubesc și îl servesc; nimeni altcineva nu va putea trăi. Numele lui Iehova este „înfricoșat“ cu deosebire decând au fost vărsate, după cum este spus în Apocalips 16. „cele șapte potire“ sau cele șapte urgii din urmă „ale mâniei lui Dumnezeu“, în decursul perioadei din 1922 până în 1928. Stăpânitorii acestei lumi au primit înștiințarea sau avertismentul și chiar și ei s'au înfricoșat de ceea ce au auzit; dar clasa „servului rău“ nu arată frică de

Dumnezeu. Ceata Ionadabilor învață acum să cunoască pe Iehova, și ea se teme de numele lui sfânt și dovedește lucrul acesta prin faptele sale. Celor necredincioși, clasei servului rău, Iehova le zice: „Unde este teama de Mine? zice Domnul oștirilor către voi, preoților, cari nesocotiți Numele Meu” (versetul 6).

Insărcinarea lui Iehova

20. Fiii lui Levi au fost prin Aron, marele preot, preoții Izraelului natural. Acei preoți au preumbrit pe consacrații care au servit în oficiul de preot în timpul când a apărut Domnul în templu spre a ține judecată. Alți Leviți au făcut alte servicii înaintea Domnului. În anul 1918 a apărut Domnul Isus, marele Judecătôr, în templu pentru judecată, și o poruncă sau o insărcinare este dată cu deosebire celor ce servesc în oficiul de preot: „Acum, către voi se îndreaptă porunca aceasta, preoților!” (Maleahi 2:1). Din ce constă această insărcinare sau poruncă dată preoților? A fost de lipsă ca fiii lui Levi să fie curățiți, atât preoții cât și ceilalți servi. Domnul Isus a început judecata lui a curățirii și lămuririi fiilor lui Levi la arătarea lui în templu, pentruca credincioșii care vor fi capabili „să sufere” ziua aceea și să treacă prin proba de foc să poată fi insărcinați cu obligația să aducă Domnului daruri în dreptate. Deși Domnul s'a arătat în templu în 1918, totuși sosirea lui n'a fost cunoscută și vestită înainte de 1922, și după cum arată faptele judecata de lămurire a fiilor lui Levi n'a fost terminată înainte de 1932. Porunca și insărcinarea dată preoților antitipici a trebuit observată și ținută până la curățirea deplină a sanctuarului și după aceea. Incercarea „fiilor lui Levi” s'a început în 1918, la începutul judecării, fără a ține seama de aceea dacă au avut cunoștință sau nu despre prezența Domnului în templu. Atunci a început să fie probat motivul sau starea inimii lor. Sosise timpul ca toți care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu să înceteze să deie onoare oamenilor și să înceteze să țină sus „paratrăsnetul” lor propriu, invitând pe alții să le deie onoare. Sosise timpul pentru ei de a da toată onoarea și slava numelui lui Iehova Dumnezeu. Aceasta explică necesitatea insărcinării și curățirii lor.

21. Trebuie conchis că a existat și o clasă de persoane care deși s'au numărat printre preoți, nu au dat atențiune și nici ascultare insărcinării. Această concluzie trebuie trasă în mod necesar din însuși textul poruncii. Domnul a zis preoților: „Dacă nu veți asculta, dacă nu vă veți pune inima ca să dați slavă Numelui Meu, zice Domnul oștirilor, voi arunca în voi blestemul, și voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am și blestemat, pentrucă n'aveți pe inimă porunca Meu” (Maleahi 2:2).

22. Această poruncă arată că cel puțin o parte a preoților a avut ca motiv egoismul și de aceea n'a putut rămânea în picioare în ziua probei. „Revista” (din limba engleză) din 1 Ianuarie 1926 a început să pună pe primul plan necesitatea slăvirii și justificării numelui lui Iehova. Cel puțin din acel timp n'a mai putut să existe scuză pentru toți care au avut acces la masa Domnului să disprefuiască numele lui Iehova și să continue să laude numele oamenilor. Dela acel

timp încoace cel puțin cei ce-au servit ca preoți au trebuit să fie atenți la aceasta și să-și întoarcă inimile spre numele lui Iehova, cugetându-se la aceea că el este vrednic de toată iubirea lor, de toată onoarea și de toată slava. De când consacrații au început să afle că scopul lui Iehova constă din aceea, să-și facă slăvit numele, și că a ales din lume un popor pentru numele său spre a pune mărturie despre numele lui, care ajung la cunoștința acestor adevăruri mari, trebuie să deie slavă numelui lui Iehova Dumnezeu și să înceteze să deie onoare, lingușire, slavă și laudă oamenilor. Spre a asculta de această poruncă, servii din oficiul de preoți au trebuit să pună capăt abuzurilor și practicelor greșite de care s'au făcut vinovați, și în care erori au indus și pe alții. Formalismul, aparența exterioară de evlavie, atitudine de 'eu sunt mai sfânt decât tine', umblarea după onoare din partea oamenilor, și slăvirea de oameni, și toate lucrurile de felul acesta au trebuit date la o parte. Domnului nu i-au putut plăcea decât onestitate, sinceritate și devotament complet lui. Cei aprobați au trebuit să aducă un dar care a fost vrednic de numele lui Iehova și care să înlătore disprețul pentru numele lui.

23. În sistemele babiloniene numele lui Iehova este dezonorat, și numele oamenilor sunt înălțate. Printre membrii organizației Domnului de pe pământ a existat, cu deosebire la începutul judecării templului, o tendință puternică să urmeze multe lucruri pe care le-au învățat în organizațiile religioase din care ieșiseră. Tot formalismul acesta a trebuit părăsit deoarece sosise timpul pentru justificarea numelui lui Iehova. Acest timp a trebuit însoțit de răspândirea în toată lumea a mărturiei adevărate spre onoarea numelui lui Iehova. Învățăturile unui om n'au mai trebuit laudate și urmate. Dacă acel om a învățat adevărul, atunci urmează-l și rămâi în el; însă dacă onoare și slavă și putere Domnului, căruia i se cuvine toată slava. Domnul oștirilor a dat poruncă, ziua bătăliei a sosit, și porunca Celui Puternic trebuie ascultată. Toți cei ce-au fost mișcați de o dorință onestă și sinceră de a face voia lui Dumnezeu, oricare ar fi ea, au ascultat cu bucurie porunca de a da onoare numelui lui Iehova, și o urmează mai departe. Ce va face Domnul acelor care n'au ascultat porunca?

24. Oștirile lui Iehova conduse de Christos Isus care este însoțit de toți îngerii lui sfinți, sunt acum în templu spre a executa judecata Domnului, și tuturor le este poruncit să asculte și să urmeze toate instrucțiunile Domnului. Dacă cineva ar refuza sau nu ar voi să asculte de poruncă, ar fi lovit de blesteme. „Zice Domnul oștirilor, voi arunca în voi blestemul”. Accia la care se adresează aici cu deosebire sunt persoane care au fost odată aspiranți la împărăție, însă în judecată au fost găsiți necredincioși și ca urmare au fost împărșiți în clasa servului rău. Blestemul Domnului vine peste ei îndatăce sunt judecați în templu. Prin modul lor de purtare ei arată dumă aceea că stau sub blestem. Adevărurile profetice care sunt descoperite de Domnul în templu sunt o binecuvântare pentru servii credincioși; aceleași adevăruri devin un blestem pentru cei necredincioși, și așa au fost binecuvântările lor blestemate până astăzi. Aceasta este adevărat deoarece adevărul prezentat lor în loc să le servească de binecuvântare, prin refuzul lor de

a-i da atențiune, s'a transformat într'un blestem pentru ei. Alții care nu aparțin clasei servului rău dar care s'au făcut vinovați de neglijanța datoriei, de indiferență și nepăsare față de obligațiunile lor, au de lipsă să fie înștiințați că Dumnezeu va blestema binecuvântările lor, dacă nu se vor întoarce și nu se vor devota pe deplin Domnului și dacă nu se vor ocupa cu îngrijire și în mod credincios de interesele împărăției încredințate mânilor lor. Toți cei ce voiesc să primească aprobarea lui trebuie să sculte această înștiințare. Ei nu-și pot scuza neglijanța datoriei cu „intențiunile lor bune“. Ceeace cere Domnul dela servii lui este credincioșie și aceasta înseamnă că servul care neglijează sau refuză să îndeplinească în mod credincios însărcinarea dată lui de Dumnezeu, nu este vrednic de binecuvântările lui Iehova. Poruncile Domnului sunt de cea mai mare importanță pentru servii lui și cel credincios va fi foarte cu băgare de seamă să-și îndeplinească datorințele ce i s'au încredințat.

25. Purtarea lui Iehova cu Izraelul natural are însemnare profetică. Declarațiunile profetice ale lui Iehova găsesc o împlinire deplină la Izraelul spiritual, adică la aceia care au încheiat un legământ cu Dumnezeu de a face voința lui. Descriind mai departe blestemul care va veni asupra celor necredincioși, Iehova zice: „Iată, vă voi nimici sămânța și vă voi arunca balega în față, balega vitelor pe cari le jertfiți și veți fi luați împreună cu ele“ (Maleahi 2:3).

26. Cu un astfel de blestem a pëdepsit Dumnezeu literalmente pe Izraelul natural, după cum este spus în profetia lui Hagai (1:6—11 și 2:16, 17). Iehova le-a anunțat scopul lui de a aduce blestemul asupra lor. El a făcut aceasta prin faptul că a oprit ploaia și a împiedecat încolțirea sămânței așa încât nu a putut crește spre a da recoltă. Când ploaia nu a lipsit, Iehova le-a trimis ciuperci de cereale care au mistuit recoltele lor, și sfârșitul a fost lipsă de mijloace de traiu. În timpul prezent Diavolul, dumnezeul minciunos, trimite alte suferințe și strămtorări peste popor, prin faptul că-i trimite plăgi de parazite și furtuni spre a nimici bucatele câmpului, și inundații și pestilențe spre a aduce pustiere peste popor. Apoi Diavolul prin preoții lui acuză pe Iehova că el ar fi responsabil pentru aceste nenorociri și pustiri. Nu trebuie uitat că blestemul pe care l-a trimis Iehova în vechime peste poporul său de legământ Izrael a fost o profecie a ceea ce va veni peste Izraeliții spirituali necredincioși. Dar calamitățile și mizeriile ce vin astăzi peste poporul de pe pământ sunt trimise de Diavolul. Marele necaz pe care-l aduce Dumnezeu peste întreaga lumea va fi Armageddonul. Profetia lui Maleahi rostită aici se aplică clasei de preoți necredincioși ai Izraelului spiritual, care suferă acum lipsă de hrană spirituală și alimente spirituale. Din pricina egoismului lor acești necredincioși nu pot primi și nu pot gusta binecuvântările adevărului pe care le dă Domnul acum celor ce sunt ai lui ca hrană spirituală. Aceste adevăruri scârbește pe cei necredincioși. Ei se formalizează sau se scandalizează de ele, și deoarece nu au hrană spirituală care să-i poată ține în viață, mor în ce privește spiritul. Înștiințarea se face aici pentruca fiecare care voiesc să audă, să-și întoarcă inima cu totul spre Iehova și să-l servească spre a pu-

tea fi reînsuflețit și spre a putea trăi. Aceste cuvinte sunt adresate poporului de legământ al lui Dumnezeu: „Caută [după Biblia engleză: studiază] să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n'are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului“ (2 Timotei 2:15). Cine studiază spre a plăcea oamenilor, lucrează contrar înștiințării Domnului; căci ceea ce este înalt între oameni este o urăciune în ochii lui Dumnezeu. Porunca expresă este așa dar a studia spre a fi aprobat de Dumnezeu.

27. Noi ajungem acum la partea următoare a profetiei: „Vă voi arunca balega în față, balega vitelor pe cari le jertfiți, și veți fi luați împreună cu ele“. Omul care a fost însărcinat să scoată afară din tabără cadavrele, a fost rrvit ca necurat și a trebuit să se curețe (Leviticul 16:27, 28). În armonie cu această dispozițiune a legii Iehova zice că blestemul lui va veni peste cei necredincioși. Judecata lui Dumnezeu le va aduce o moarte infamă și o inmormântare rușinoasă, prin faptul că li se va arunca în față balega puturoasă a animalelor și gunoiul vitelor de jertfă, care a trebuit ars afară din tabără. Omul care a fost însărcinat să ducă afară din templu acest gunoiu, a trebuit să-l scoată prin poarta gunoiului și să-l arunce în ghecnă spre a fi ars, și prin aceasta s'a anunțat dinainte soarta clasei servului rău. Această parte a profetiei arată că preoții necredincioși vor fi pedepsiți cu nimicirea completă.

28. Scopul expres al lui Iehova este ca nimeni din clasa preoților să nu se poată scuza cu neștiința. De aceea zice Dumnezeu preoșimii necredincioase: „Veți ști atunci că Eu v'am dat porunca această, pentruca legământul Meu cu Levi să rămână în picioare, zice Domnul ostirilor“ (Maleahi 2:4). Servii credincioși ai Domnului „știu“, căci lor le-a fost dăruit adevărul și ei l-au primit cu bucurie. Cei necredincioși ar fi putut ști tot așa de bine dacă și-ar fi dat silința. „Legământul preoșimii“ este explicat în cartea „Iehova“ (în englezește) și cel ce-a primit mesajul Domnului cuprins în ea s'a străduit cu bucurie să țină legământul său. Este voința lui Dumnezeu ca legământul să fie ținut mai departe de cei credincioși. Ei trebuie să-și arate devotamentul față de el prin faptul că împlinesc încontinuu legământul lor. Cu ocazia incidentului cu „vitelul de aur“ dela muntele Sinai Leviii ca seminție s'au așezat de partea lui Iehova (Exodul 32:25—29). Înainte de acel timp Aron și fiii lui, care erau Leviii, au fost aleși și numiți preoți. Când Aron și fiii lui au făcut serviciu de preot au trebuit să poarte haine sfinte, preoțești. Aceste cerințe prescrise ale lui Iehova au trebuit observate todeauna, și ele au trebuit observate și ascultate de Aron și fiii lui și de toți care au urmat în oficiul de preot după aceea (Exodul 27:21; 28:1—43). Legământul lui Iehova cu Levi care cuprinde și pe toți urmașii de mai târziu ai lui Levi este arătat în această prescripțiune a legii lui Dumnezeu: Numeri 1:1, 47—53. Leviii au fost însărcinați cu datoria de a veghea asupra tabernaculului. Aceasta a format legământul cu întreaga seminția, și Leviii care, după cum s'a amintit mai sus, deja cu o ocazie de mai înainte s'au declarat pe față a fi de partea lui Iehova și afară de aceasta au făgăduit solemn să fie servii lui, au fost consacrați cu

totul Domnului. Ei au fost dați marelui preot ca servii lui, în conformitate cu dispozițiunile legământului lui Iehova cu ei (Numeri 3:6—12; 8:1—26; 18:6). Domnul Isus, ca marele Sol și Judecător al lui Iehova, descoperire în templu preoțimii antitipice aceste adevăruri cu privire la legăminte, și de aceea nu există scuză pentru ei să neglijeze sau să refuze să învețe să cunoască și să urmeze poruncile Domnului. În profetie Iehova menționează acest legământ în mod formal și zice: „Legământul Meu cu el era de viață și de pace. I le-am dat ca să se teamă de Mine; și el s'a temut de Mine, a tremurat de Numele Meu“ (Maleahi 2:5).

29. Iehova, adresându-se în Numeri 18:1, 19 lui Aron marele preot, s'a referit în mod formal la acest legământ. Fineas, fiul lui Aron, al marelui preot, cu o ocazie și-a arătat zelul pentru Iehova și legământul său, și cu privire la aceasta Iehova a zis: „Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aron, a abătut mânia Mea dela copiii lui Israel, prin râvna pe care a avut-o pentru Mine în mijlocul lor; și n'am nimicîit, în mânia Mea, pe copiii lui Israel. De aceea să spui că închei cu el un legământ de pace. Acesta va fi pentru el și pentru sămânța lui după el legământul unei preoții vecinice, pentrucă a fost plin de râvnă pentru Dumnezeuul lui și a făcut ispășire pentru copiii lui Israel“ (Numeri 25:11—13).

30. Moise a binecuvântat cu puțin timp înainte de moartea lui pe seminția lui Levi și, vorbind ca solul lui Iehova a zis: „Iată binecuvântarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvântat pe copiii lui Israel, înainte de moartea lui... Despre Levi a zis: „Tu-mim și ūrim au fost încredințați hărbatului sfânt [casei lui Levi], pe care l-ai ispitit la Masa, și cu care Te-ai certat la apele Meriba“... Căci ei păzesc Cuvântul Tău, și (în legământul Tău; Ei învață pe Iacov poruncile Tale, și pe Israel legea Ta; Ei pun tămăie sub nările Tale, și ardere de tot pe altarul Tău“ (Deuteronomul 33:1—10). Credincios legământului său, Iehova a permis Leviților să trăiască și să exerciteze funcțiunea lor până în zilele lui Ioan Botezătorul, care de asemenea a fost un Levit (Luca 1:5—13, 57—80).

31. Dumnezeu tine totdeauna legămintele sale și nu se schimbă: „Căci Eu, Domnul, nu Mă schimb; de aceea, voi, fiii ai lui Iacov, n'ati fost nimicîți“ (Maleahi 3:6). În această profetie din urmă seminția lui Levi este cuprinsă în „Iacov“. Domnul a zis despre Fineas: „Închei cu el un legământ de pace“. Acel legământ a însemnat continuitate în oficiul de preot (Numeri 25:12, 13). Tatăl lui Ioan Botezătorul a servit ca preot în templul din Ierusalim. Pacea cuprinde în sine siguranță, bună stare și propășire. Nicio cinste mai mare nu i s'ar fi putut da unui Levit decât de a-l face premergătorul și anunțătorul lui Christos Isus, a preotului Fiului și serv al lui Iehova; și faptul că această onoare i s'a dat lui Ioan Botezătorul arată că Iehova și-a împlinit făgăduința în ceea ce privește acest preotim (Matei 11:11). Observați în această legătură că „fii lui Levi“, aceasta înseamnă tuturor celor consacrați și devotați pe deplin lui Dumnezeu, le este făgăduită pacea lui Dumnezeu, slavă, onoare, nemurire și viață vecinică (Romani 2:6, 7).

32. Fiii antitipici ai lui Levi din zilele noastre, mar-

torii lui Iehova, care formează rămășița lui, sunt trimiși să vestească numele lui, și întocmai ca și Ioan Botezătorul ei anunță pe Regele uns al lui Iehova, Christos Isus, și pe împărăția lui. Legământul cu ei este „viață și de pace“; ei se tem de Iehova și tremură înaintea numelui lui și ascultă porunca lui prin faptul că vestesc numele său.

33. Iehova a dat seminției lui Levi serviciul tabernacolului său sfânt ca preoți și Leviți, și Iehova zice prin profetul lui că i l-a dat din pricina fricii cu care s'a temut de mine“ (după Biblia engleză). Leviți s'au temut de Dumnezeu, și ei au arătat aceasta la muntele Sinai când s'au așezat de partea lui Iehova și apoi au lucrat ca executorii acelor care s'au dedat cultului Diavolului (Exodul 32:25—28). Fineas a arătat mai târziu aceeași frică de Dumnezeu prin faptul că a servit cu râvnă pe Iehova ca executorul celor necredincioși. Aceasta a preumbrit pe Leviți antitipici cum vestesc fără frică și curajos judecățile lui Dumnezeu împotriva celor ce devin necredincioși; mai departe aceasta arată că acestor Leviți le este impusă datoria să vestească în felul acesta judecățile lui Dumnezeu. Nu e datoria lor să aducă la îndeplinire măcelul adevărat, ci trebuie să facă cunoscut însă judecățile lui Iehova (Isaia 58:1). Acesta este motivul pentruce trebuie să publice acum „revista“ aceste adevăruri pentruca nimeni să nu se poată scuza cu aceea că este în neștiință despre aceasta, și niciunul din preoții antitipici să nu aibă o scuză pentru neglijență. Observați acum cum au sucit dumnezeul imitator, Satan, și servii lui adevărul Cuvântului lui Dumnezeu:

34. Iezuiți și alți membrii de ai Ierarhiei romano-catolice au imitat în chip fals și au sucit dispozițiunile legii lui Dumnezeu spre a-și jūstifica nelegiuirile, și le-au întrebuintat ca pretext și justificare pentru crimele lor față de așa zișii „eretici“. Ei înteleg sub „eretici“ pe toți cei ce nu se supun Ierarhiei. În felul acesta preoții Diavolului, lucrând în numele lui Christos, au adus mare ocară pe numele lui Iehova. Ei susțin că oamenii care nu sunt devotați cu totul și în mod credincios Ierarhiei romano-catolice sunt necredincioși Domnului, și că prin urmare Ierarhia este îndreptățită să-i omoare. Acești Iezuiți diavolești din banda „cnului păcatului“ nu arată nici-o teamă de Dumnezeu. În acelaș chip clasa „servului rău“ nu arată că tremură înaintea numelui Domnului. Dimpotrivă, preoții Ierarhiei romano-catolice și aliații lor se împotrivesc lui Iehova și lucrării sale făcute de martorii lui. Profetia arată așa dar că sfârșitul acestor împotriviți și prigoniți va fi nimicire sigură și deplină. Dacă cineva susține a fi urmaș al lui Christos Isus și observă că este pornit spre împotrivire în contra lucrării lui Iehova și a domnului Isus Christos pe care o face acuma servii lui prin aceea că vestesc numele lui Iehova și a împărăției sale, atunci să fie cu băgare de seamă! Această profetie este un avertisment, o înștiințare adresată lui. Cine urmează un astfel de curs va găsi prezisă soarta lui în parabola Domnului Isus despre capre.

Martorii credincioși

35. Profetia atrage apoi atențiunea asupra marturilor „credincioși și adevărați“ ai lui Iehova. Această

profeție se aplică în primul rând asupra lui Christos Isus. Profetul zice : „Legea adevărului era în gura lui, și nu s'a găsit nimic nelegiuit pe buzele lui : a umblat cu Mine în pace și în neprihănire, și pe mulți i-a abătut dela rău“ (Maleahi 2:6).

36. Domnul Isus Christos este Marele Preot și Capul preoțimii antitipice (Evrei 3:1). Ca servul lui Iehova a vorbit cu curaj și deschis și a vestit legea lui Dumnezeu și a denunțat legea falsificată a organizațiunii religioase care a pângărit numele lui Iehova. El a arătat în mod public că legea lui Dumnezeu este supremă și e mai presus de guvernele sau instituțiunile făcute de oameni, și el a făcut aceasta fiindcă așa i-a poruncit Iehova. „Ei învață pe Iacob poruncile Tale, și pe Israel legea Ta : Ei pun tămăie sub nările Tale, și ardere de tot pe altarul Tău“ (Deuteronomul 33:10).

37. Profeția lui Maleahi descrie aici pe Christos Isus ca Marele Preot al lui Iehova, acela care este mai mare ca Moïse sau Aron. Toți urmașii adevărați și credincioși ai lui Christos Isus, bine înțeles, sunt cuprinși în această descriere ; și aceasta înseamnă și rămășița credincioasă care este acum pe pământ. „Nimic nelegiuit“, adică necredință și lucru sucit „nu s'a găsit pe buzele lui“. Christos Isus a apărut legea lui Iehova : apostolii lui credincioși au făcut același lucru. Același lucru trebuie să fie adevărat în ziua de astăzi și în ceace privește rămășița credincioasă, care își continuă serviciul în ciuda opozițiunii crude din partea „bătrânilor aleși“ egoiști și a altor potrivnici, ca Fariseii moderni, brațul tare al lezii (poliția), tribunalele de magistrați și alții. Martori credincioși ai lui Iehova trebuie să continue și vor continua să vestească cu curaj scopul lui Dumnezeu cu toate dușmăniile acestora. Aceasta li s'a poruncit de Domnul, și din mila lui voiesc să urmeze poruncile sale mai departe (Isaia 43:10-12 ; Ezechiel 9:4 ; Matei 24:14). Credincioșii se pot aștepta să deie acum peste opozițiune violentă : dar fiind ei o parte a preoțimii vor vesti mai departe cu curaj mesajul împărăției, așa cum le-a poruncit Dumnezeu. Legea și adevărul lui sunt în gura acestor martori, și nedreptatea nu-i permis să fie pe buzele lor.

38. Vorbînd mai departe de Isus Christos, Marele Preot, profeta zice : „A umblat cu Mine în pace și în neprihănire (după alte traduceri : dreptate). Christos Isus a încercat să facă pace, unitate și ordine între poporul lui Dumnezeu. El a osândit mândria, fățarnicia și perținirea. El a învățat onestitatea, franchețea și sinceritatea, și pe mulți i-a abătut dela rău lădăc de la nelegiuirea lor și dela căile lor strâmbeli“. Când Christos Isus s'a arătat în templu a întors pe clasa „servului credincios“ dela nelegiuire, dela căile lor sucite și dela necinste, și cine nu s'a întors atunci a fost lepădat (Maleahi 3:2-3). Acum rămășița, ca fiii credincioși antitipici ai lui Levi pe care marele Topitor din templu i-a curățit, aduce pe alții pe calea dreptății în aceea că proclamă adevărurile clare ale Cuvântului lui Dumnezeu în prezența și în auzul lor ; și în felul acesta arată aceluia care vor forma „mulțimea mare de oameni“ cum pot scăpa de mânia lui Dumnezeu și cum pot găsi adăpost în organizațiunea lui și sub ocrotirea lui (Iosua 20 ; Iacob 5:19, 20).

„Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în vece de vece“ (Daniel 12 : 3)

Religie și creștinism.

39. Isus Christos, Marele Preot al lui Iehova, a făcut o deosebire clară între religie și legea lui Dumnezeu. El a arătat că religia este un produs al Diavolului, deoarece este contrară poruncii lui Dumnezeu și este exercitată de fățarnici profesioniști. „Tradiția“ sunt învățăturile omenești care sunt contrare legii lui Dumnezeu și prin urmare se trag dela Diavolul. Tot ce are de scop să inducă pe oameni în eroare și să-i întoarcă dela Iehova vine dela Diavolul. Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu este adeseori sucit spre a împlini acest scop rău al dușmanului. Iehova descrie pe învățătorii de tradițiuni ca oameni care se apropie de el cu gura, dar inimile lor sunt departe de el, și a căror înțelepciune și tradițiuni vor pieri (Isaia 29:13, 14). Fariseii au aparținut la acea clasă de învățători ai religiei sau preoți care au urmat tradițiuni și n'au observat poruncile lui Dumnezeu, și care au fost fățarnici. Reprezentanții religiei din timpul nostru aparțin la aceeași clasă. Ei fac pe poroc să creadă că creștinismul și religia sunt unul și același lucru, în timp ce „creștinismul“ înseamnă observarea și urmarea adevărilor pe care le-a învățat Christos Isus și pe care le-a primit dela Iehova Dumnezeu ; pe când „religie“ înseamnă observarea și urmarea învățăturilor omenești care sunt contrare Cuvântului lui Dumnezeu și se trag dela Diavolul. Un astfel de lucru care s'ar putea numi „religia creștină“ nu există. Așa zis „religia creștină“ este o absurditate și este numită așa în mod greșit. Niciun creștin n'ar putea fi un om religios. Fariseii au pus lui Isus această întrebare : „Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina (tradiția) bătrânilor ?“ Răspunsul clar și direct pe care li l-a dat Isus la această întrebare dovedește îndecajuns că religia își trage originea dela Diavolul și că scopul care se ascunde înăpoia ei este de a aduce ocară asupra numelui lui Iehova Dumnezeu. „Drept răspuns. El le-a zis : 'Dar voi de ce călești porunca lui Dumnezeu în folosul datinei (după alte traduceri : tradiției) voastre ? Căci Dumnezeu a zis : 'Cinstește-te tatăl tău și pe mama ta' ; și : 'Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit negreșit cu moartea'. Dar voi ziceți : 'Cine va zice tatălui său sau mamei sale : 'Cri eu ce te-aș putea ajuta, I-am închinat lui Dumnezeu', nu mai este ținut să cintească pe tatăl său sau pe mama sa. Acest text pare a fi mai clar tradus de Ep. Nicodem : Voi însă ziceți : dacă cineva va zice tatălui său sau mamei sale : 'aceea cu ce puteai să te folosești dela mine este dăruit lui Dumnezeu', acela poate să nu cintească pe tatăl său sau pe mama sa. Și ați desființat astfel cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre. Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, când a zis : 'Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstește el, învățând ca învățăturile niște porunci omenești'“ (Matei 15:3-9).

40. Acei Farisei n'au cinștit pe Dumnezeu ca Tatăl

lor prin observarea legământului lor, și nici pe „ma-ma” lor, organizațiunea lui Dumnezeu; ci urmărind motivul și scopul lor egoist ei au învățat contrar poruncii lui Dumnezeu, și de aceea i-a acuzat Isus ca făcarnici. Reprezentanții religiei din timpul prezent fac același lucru. Învățăturile Ierarhiei romano-catolice sunt bazate pe învățăturile sau tradițiunile oamenilor și nu pe Cuvântul lui Dumnezeu. Scriitorii line cunoscuți despre dogme catolice citează tradiția „părinților” ca autoritate pentru învățăturile lor și sucece înțelesul Sfintei Scripturi în încercarea lor de a susține învățăturile tradițiunii. Într-o carte scrisă și publicată de răposatul Cardinal Gibbons, intitulată „The Faith of Our Fathers” (Credința Părinților noștri), el se sprijinește mai cu seamă pe tradițiunea „părinților” spre a susține învățăturile Ierarhiei catolice cuprinse în acea carte. Despre învățătura „purgatoriu-lui”, cea învățătură a Ierarhiei romano-catolice care este cel mai bogat izvor de câștig al acestei organizațiuni de preoți făcarnici, Cardinalul Gibbons zice:

(va urma)

Intrebări pentru studiu.

Alin. 1. Ce se vede acum a fi scopul lui Iehova cu creațiunile sale în evaace privește legătura lor cu el? În ce măsură a fost recunoscut și înțeles acest scop? Explică cu privire la aceasta ieșirea la iveală a două clase diferite în timpul prezent.

Alin. 2—7. Ce se înțelege sub declarația: „Căci dela răsări-tul soarelui până la asfințit, Numele Meu este mare”? În ce măsură s'a împlinit aceasta?

Alin. 8. Prin cine, și cum, se arde tămâie și se aduce o jertfă curată „preutindenți” în cinstea numelui lui Iehova?

Alin. 9, 10. Relatează faptele care arată împlinirea lui Maleahi 1:12. Explică starea inimii acelorora cărora le sunt adresate aceste cuvinte profetice.

Alin. 11—14. În ce chip au zis cei necredincioși: „Ce mai osteneală!” și au disprețuit lucrul? În ce înțeles au adus ca dar „ce este furat, schiop sau beteag”?

Alin. 15. În ce privință au neglijat acești „preoți” necredincioși să urmeze porunca scrisă în Ezechiel 44:25? În ce scop este publicată acum aplicațiunea justă a acestui text?

Alin. 16—19. Pentruce vorbește Iehova de „preoți” necredincioși ca de „înselători” care deși îi făgăduiesc în mod solemn ce este bun și sănătos, jertfesc ce este beteag? Arată motivul pentru declarațiunea care urmează după aceea: „Căci Eu sînt un Împărat mare”, „și Numele Meu este înfricoșat printre neamuri”. Cui îi este adresată porunca din Psalmul 96:8-10 și cu ce sucece?

Alin. 20. Arată ce potrivită este declarația din Maleahi 2:1.

Alin. 21—25. Descrie situația-anunțată în versetul 2 al profetiei.

Alin. 24. Aplică declarația: „Voi blestema binecuvântările voastre”. Arată motivul pentru declarația Domnului care urmează imediat după aceea: „Da, le-am și blestemat”.

Alin. 25—27. Aplică versetul 5.

Alin. 28. Cu privire la versetul 4: Cine să știe și cum? Explică expresiunea „Pentruca legământul Meu cu Levi să rămână în picioare”. Arată aducerea la îndeplinire a

acestui legământ, atât în chestia scrisă cât și în împlinirea acestei profetii.

Alin. 29—31. Că instrucțiune importantă se poate vedea în Numeri 25:11-13 în legătură cu Deuteronomul 33:1-10?

Alin. 32. În ce măsură servește felul cum a lucrat Fineas ca pildă preoților și Leviților anti-tipici?

Alin. 33, 34. Pentruce a dat Iehova seminției lui Levi serviciul tabernacolului său sfânt? Cum a preumbrit aceasta pe Leviții anti-tipici? Arată cât de mult au sucit Satan și servii lui adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Ce este așa dar scopul acestei profetii?

Alin. 35—38. Aplică declarațiunile următoare: „Legea adevărului era în gura lui, și nu s'a găsit nimic nelegiuit pe buzele lui”; b) „a umblat cu Mine în pace și în neprihănire, și pe mulți i-a abătut dela rău”.

Alin. 39—41. Arată cu ajutorul pildelor deosebirea dintre religione și creștinism. Compară atitudinea Fariseilor din zilele lui Isus cu cea a reprezentanților religiei din ziua de astăzi.

Alin. 42—45. Arată cu ajutorul declarațiunilor apostolilor Pavel și Petru și ale lui Isus, că religionea Fariseilor a fost o sucire totală a adevărului, și prin urmare s'a tras dela Diavolul.

Alin. 46—48. Arată cu ajutorul faptelor că învățătorii Ierarhiei romano-catolice sunt dușmani ai lui Dumnezeu și ai împărăției sale, și merg fără indoială pe aceeaș cale ca și Fariseii din vechime, despre evaace Isus a vorbit în Matei 23:13 și 25:15, 31—35.

Alin. 49, 50. Aplică următoarele declarațiuni biblice: a) „Buzele preotului trebuie să păzească cunoștința”; b) „și din gura lui se așteaptă legea”. Compară pozițiunea și însărcinarea rămășiței maritorilor lui Iehova în timpul prezent cu cea a lui Ioan Botezătorul și a lui Christos Isus.

(W. T. din 1 Ianuarie 1957)

VIZITAȚI EXPOZIȚIA MONDIALĂ DIN PARIS

Mare Congres al Poporului lui Dumnezeu „Martorii lui IEHOVA” ce va avea loc dela: 21 până la 23 August 1937 în centrul Orașului Paris, „Sala Palais dela Mutualité” 20—24 rue St.-Victor. 5 Bezirk.

Alt Congres la Praga care va avea loc dela 28-30 August 1937

Săptămâna „Muntele Perașim”

Accasta cade în timpul din 7 până în 15 August. Accasta va fi timpul cel mai potrivit pentru lucrare. Faceți prin urmare pregătiri și re-a putea folosi pe deplin Sămbetele și Duminecele.

SCRISORI IN CHESTIA SERVULUI RĂU

Bellingham, Wash. 15 Aprilie 1937.

Iubite frate R.

Aci alăturat îți trimit două scrisori tipărite care, evident, au fost trimise de Salter. Un plic a fost dat la poștă în New-York iar celălalt în Brooklyn. Plicul marcat cu Nr. 1 l-am primit în 12 Aprilie, și pe cel marcat cu Nr. 2 în 14 Aprilie. În plicul Nr. 1 este o scrisoare care are aparența ca și cum ar fi fost scrisă de Societte, și în ea se dau instrucțiuni servului grupului să citească înaintea grupului scrisoarea sa (a lui Salter) în 11 Aprilie sau mai curând sau îndată după 11 Aprilie. Acest lucru al lui Salter este un lucru diavolesc, murdar. Tu vei observa că plicul Nr. 1 este stampilat cu stampila Societății spre a înșela pe negliobi lesne crezători. Pentru mine este de nepriceput cum poate cineva să se coboare pe o astfel de treaptă de nelegiuire.

Că Salter s'a abătut din cale am observat în Ianuarie 1933 când a călătorit din Mexic spre Canada. În fiecare loc unde s'a oprit a cauzat multă confuzie între frați, nu numai în ce privește învățătura, ci și prin cuvintele sale disprețuitoare cu privire la stabilirea campaniilor de divizii, și afară de aceasta prin aceea că ridiculizat articolele „revistei“. Despre aceasta (adică despre purtarea lui) am raportat la Societate în acel timp.

Pe călea mea spre Wenatcheē vreau să-mi întreprind călătoria în Mt. Vernon, Everett și Seattle spre a vedea dacă servii grupurilor au primit aceleași scrisori.

Orice voi putea face spre a zădărnici efectul acestor scrisori ale lui Salter, voi face bucuros. Fi-rește, nimeni care este întemeiat tare în adevărul prezent și și-a însușit adevărul prezent și este devotat pe deplin lui Iehova nu poate fi influențat de atacurile Diavolului. Celalți vor fi pliviți.

Cu multă iubire și cu cele mai bune dorinți, sunt fratele tău din mila lui Iehova,

S. H. Toutjian.

18 Aprilie 1937.

D-lui S. H. Toutjian
Brooklyn, New-York.

Iubite frate Toutjian.

Îți mulțumesc pentru scrisoarea ta din 15 Aprilie despre atacul dușmanului prin Salter. Se zice că sunt două cauze pentru nebunie: una este descompunerea țesăturii creierilor, și celălaltă este urmarea influenței spiritelor rele. Salter dă dovadă că suferă de această boală. Faptul că recurge la înșelăciune și amăgire și contraface numele Societății spre a trimite un mesaj altora, arată turburarea minții sale.

Noi ne aflăm într-o luptă adevărată împotriva lui Satan și a forțelor sale de luptă. Datoria noastră este să vestim adevărul și să nu ne lăsăm să fim turbu-

rați prin ceea ce face dușmanul. Incurajează dar și întărește pe frați în tot locul pe unde umblă. Aduți aminte de cuvintele Psalmistului: „Nu te mânia pe cei răi, și nu te uita cu jind la cei care fac răul;... Tacă înaintea Domnului, și nădăjduiește în El. Nu te mânia pe cel ce izbuteste în umbletele lui, pe omul care și vede împlinirea planurilor lui rele. Lasă mânia, părăsește iușimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău“ (Psalm 37:1, 7, 8). Atacuri personale asupra mea sunt de puțină importanță. Eu aștept aceasta dela dușman. Cu toate acestea, din mila Domnului, eu voi face lucrul său mai departe. Eu am încredere deplină că niciun membru al templului nu va fi neliniștit prin faptele celui rău ci se va devota cu zel și mai mare vestirii mesajului împărăției. Tu poți să întrebuintezi această scrisoare în tot locul unde ai ocazie. Cu multă iubire și cu cele mai bune dorinți, rămân eu

fratele și servul tău din mila sa
J. F. R.

12 Aprilie 1937.

Iubite frate R.

Privitor la scrisoarea lui Salter: Următoarea telegramă a fost trimisă din biroul nostru Sâmbătă dimineața la fiecare grup mai mare din Canada:

„Scrisoarea și instrucțiunile lui Salter nu sunt dela Societate. Înșelăciune. Nu le luați n seamă“.

Sâmbătă seara am aranjat o adunare la care au fost prezenți următorii: Servul grupului, jutorul său fratele Sinclair, un frate credincios și un membru vechiu al grupului Toronto, și eu însumi. S'a hotărât ca Duminică după masă când se va aduna tot grupul spre a discuta chestiuni de serviciu, să se facă o propunere de a exclude pe W. F. Salter din grupul Toronto.

Duminică după masă eu am prezidat adunarea de serviciu și spre sfârșitul adunării a fost explicată situația fraților prezenți a căror număr a fost cam de 3—400. Plicul cu adresa Societății și scrisoarea tipărită adresată fie de către Salter au fost arătate înaintea adunării, și instrucțiunile neiscălite privitoare la aceasta au fost citite înaintea adunării pentru ca frații să vadă nelegiuirea celor ce sunt răspunzători pentru această acțiune. Mulți dintre frații mai bătrâni au dezaprobat o astfel de faptă. După aceea a venit în față fratele Sinclair și a citit înaintea adunării declarația pregătită. O copie de pe ea este aci alăturată.

Unul dintre cei prezenți a întrebat după aceea dacă fratele Salter este prezent. Cel ce a prezidat adunarea a răspuns că dacă fratele Salter este prezent atunci poate auzi el însuși ceea ce se spune, iar dacă nu este prezent, atunci va fi încunostiințat despre aceasta.

A. G. Cameron, servul grupului de mai înainte și prietenul lui W. F. Salter, și-a ridicat vocea în favoarea scrisorii și a zis între altele: „Eu cunosc ar-

ticolul despre care este vorba. Eu l-am citit, și l-am citit cu atențiune. E drept că fratele Salter a provocat pe fratele Rutherford să-i răspundă la fiecare punct din acest articol, și eu te provoc acum pe tine, frate Chapman, să răspunzi la fiecare punct și să-l tratezi în mod credincios, căci eu cred cu tărie că biserică a ajuns în răsucirile drumului. Până în ziua de astăzi noi toți am urmat oameni, conductori orbi care au condus orbi, și pe care-i așteaptă groapa. E incontestabil că noi ca organizațiune am greșit adeseori în trecut, și nu se poate tăgădui că noi suntem astăzi în eroare". La aceste cuvinte președintele a răspuns: „Imi pare bine că însfârșit te-ai dat pe față, frate Cameron! A durat douăsprezece luni până când te-ai arătat în lumina adevărată". O batere în palme spontană și neobicinuită din partea grupului a arătat consimțământul lui.

Observațiunii nimerite despre Salter a făcut și fratele Guest, arătând că Salter n'a fost în armonie cu organizațiunea de cel puțin trei ani. Din fundul sălii a întrebat o soră (care, după cum am aflată mai târziu, fost stenografa de mai înainte a lui Salter) dacă-i permis să spună ceva. Președintele însă a constatat că frații sunt în stare să trateze chestia. Alții frați s'au exprimat într'un mod care nu poate fi rău înțeles despre atitudinea lor cu privire la acest plan vicelan care are de scop să aducă pagubă poporului Domnului. Cameron a încercat să câștige din nou terenul, deoarece el a dorit fără îndoială să recâștige ceva ce a pierdut. Timpul a trecut și din discuțiunea îndelungată s'a arătat clar ce atitudine va lua adunarea față de propunere. De aceea președintele n'a permis lui Cameron să vorbească mai departe. Cameron l-a întrerupt de mai multe ori și a refuzat apoi să deie atențiune ordinilor președintelui. Președintele s'a adresat apoi la adunare cu întrebarea dacă dorește să audă pe Cameron sau nu: un puternic „nu" a fost răspunsul.

Fratele Sinclair a fost rugat după aceea să citească încă odată rezoluțiunea și să propună primirea ei. Propunerea a fost sprijinită, și întreagă adunarea a fost pentru ea, afară de trei voturi negative. Aceste au fost din partea lui Cameron, a fetei sale și a lui G. Richardson. După aceasta adunarea a fost încheiată.

Servul grupului va trimite astăzi un exemplar din rezoluțiune, așa cum a fost adoptată de adunare, lui W. F. Salter prin scrisoare recomandată spre a fi sigur că o primește.

Pricilor la rezoluțiune: Ai fi de acord cu aceea, să se trimită un exemplar din această rezoluțiune tuturor grupurilor din Canada pentruca să aibă cunoștință de hotărîrea luată de grupul Toronto? Unii frați au zis că ei ar fi bucuroși dacă s'ar putea face aceasta.

Azi dimineață mulți frați din diferite părți ale orașului Toronto ne-au telefonat la birou și ne-au comunicat că li s'au trimis cu poșta de dimineață un exemplar al scrisorii tipărite. Aceste scrisori au fost puse la poșta în Toronto Sâmbătă seara la ora 11.30.

Este cu totul evident că el (Salter) a avut de gând să înșele pe frați și biroul de aici, prin faptul că a voit să ne facă să credem că aceste instrucțiuni vin într'adevăr din Brooklyn. Așa se vede că a așteptat

discutarea punctelor respective pentru ieri după masă — de aceea munca suplimentară: trimiterea scrisorii la mulți frați din Toronto în așa fel încât au trebuit să ajungă astăzi dimineață la ei.

Discuțiunea de ieri de după masă și hotărîrea adunării a avut ca urmare că adunarea a primit dintr'odată indemn la o nouă activitate, și că unii frați care au fost întrucâtva în îndoială în ce privește Salter și Cameron au primit claritate, prin faptul că discuțiunea le-a fost de ajutor să facă cale dreaptă pentru picioarele lor.

Cu iubire caldă sunt eu, fratele și servul tău în el.

P. Chamman.

Copie de pe rezoluțiunea răspândită așa cum a fost propusă de fratele W. A. Sinclair și apoi primită.

Aproape un an președintele Societății, fratele R. a găsit de bine să scoată din funcțiunea sa pe unul la care noi aici în Toronto am privit ani de zile, având încredere că Domnul conduce lucrarea sa. Principiile și cauza care au determinat această procedură au fost comunicate în acel timp și mai târziu în „revistă" și în Cartea Anuală pe 1937.

În timpul când a avut loc schimbarea servului, mulți din mijlocul nostru au așteptat un cuvânt din partea fratelui care să arate îngrijirea, căință și îndreptarea lui în ceea ce privește purtarea sa față de Societate și frați. De atunci încoace mulți alții au așteptat cu răbdare o declarație care să clarifice situația. Mulți s'au întrebat cum trebuie să se poarte.

Până acum o mărturisire publică nu s'a făcut.

În luna din urmă sau în cele două luni din urmă fratele R. a făcut în liniște pregătiri pentru cea mai mare și mai ciudată campanie care s'a întreprins vreodată împotriva organizațiunii dușmanului sub conducerea Domnului. În ajunul acelei campanii Diavolul a găsit de potrivit să facă să explodeze (după cum a crezut el) o bombă în mijlocul nostru, prin faptul că noi și alți frați am primit imprimare spre a fi citite și răspândite între frați, pretinzând a fi dela Societate. Cu aceste scrisori este legat numele W. F. Salter. Nu este de lipsă a accentua că o corectare serioasă a acestei afaceri, ca să nu zicem mult, ar conduce la îndoială și neînțelegere între frați.

Eu propun prin urmare rezoluțiunea următoare:

„Având în vedere faptele menționate mai sus, noi, grupul martorilor lui Iehova din Toronto și din împrejurime, excludem din comunitatea noastră pe cel cunoscut de noi ca fratele W. F. Salter, întrucât nu primim în scris dela el în decursul celor șapte zile următoare o mărturisire clară cu privire la ceea ce este îngrijat și se căiește și promite că se va îndrepta".

16 Aprilie 1937.

Iubite frate R.

Astăzi a sosit o altă scrisoare publicată de W. F. Salter. Ea a fost trimisă de fratele Hersee care face

în prezent un mic lucru de pionier în Port Huron. Eu ți-o trimit aci imediat pentru cazul că n'ai primit încă cunoștință despre ea. Aceasta este prima despre care avem cunoștință. Mă simt obligat să-ți scriu câteva cuvinte ca să vezi iubirea mea pentru tine.

De 14 ani a fost privilegiul meu să lucrez în biroul Societății, și în cursul acestui timp am ajuns să te iubesc într-adevăr pentru că slăvești numele lui Iehova. Lipsa de teamă cu care tu, înfruntând cu curaj tot felul de împotriviri, ai propovăduit în public în fiecare an Cuvântul vieții, și ai combătut cu motive puternice uneltirile Diavolului precum și toate concepțiunile false despre serviciul lui Dumnezeu în biserică și înafară de ea, și ai ajutat pe unșii lui Iehova și pe omenii de bine, este o mărturie perfectă despre devotamentul tău dezinteresat lui Iehova, și despre aceea că favoarea, ocrotirea și binecuvântarea lui sunt cu tine în plinătatea lor.

Iubirea ta pentru frați s'a arătat tot mereu prin aceea cum te-ai cufat la lipsurile lor. Aceasta nu este adevărat numai cu privire la pionieri, ci și cu privire la familia Bethel din Londra, cu care eu am avut privilegiul să fiu unit și să servesc mulți ani de zile. A fost totdeauna o bucurie de a aștepta vizita ta în casa Bethel din Londra. Noi am știut că tu ai avut interesele noastre la inimă, și nu te-ai oprit niciodată de a căuta căi și mijloace spre a arăta iubirea ta față de noi și a ne face fericiți în Domnul și în serviciul său. Nimeni nu poate susține contrariul. Apartine experiențelor mele de a te fi cunoscut ca fratele meu mai bătrân; și din când în când chiar și ca un tată și un mângâietor adevărat.

Iarși repet că te iubesc și stimez ca președintele Societății pentru că Iehova te-a onorat cu serviciul său înalt.

Eu știu din experiență personală că ești adevărat, drept și plin de iubire față de Iehova și poporul său, frații tăi.

Și familia Bethel declară iubirea sa pentru tine, și aceasta nu numai din auzite, ci pe baza legăturii sale strânse cu tine. Eu mă bucur că pot să-ți trimit împreună cu declarația mea de mai sus și cea a întregii familii Bethel.

Fratele și servul tău în Domnul,
P. Chapman.

16 Aprilie 1937.

Iubite frate R.

Înainte de aceasta cu douăsprezece luni ai găsit de bine să scoți din funcțiunea sa pe W. F. Salter despre care ți s'a raportat că nu este loial față de organizațiune. Și acum după douăsprezece luni a arătat clar că-și ntinde mâna împotriva Domnului, împotriva Societății și împotriva ta. De aceea familia Bethel din Toronto face cunoscut următoarele:

De ani de zile W. F. Salter s'a arătat cu totul egoist, a fost stăpănit de eul său și a crezut în importanța sa proprie peste măsură de mult. El n'a fost loial nici față de tine și nici față de organizațiune. De pe tribună și în conversațiuni private a căutat încontinuu

să distrugă influența ta în inima fraților și să le baghe în cap ideile lui proprii.

De mult timp a tras la îndoială ceea ce s'a publicat în „revistă” și dovada despre prezența Domnului în templu, și a încercat să strecoare în mintea fraților îndoială despre aceea că Iehova și Christos Isus sunt învățătorii noștri.

Dacă acest om își dă acum aere ca și cum ar iubi pe Domnul și pe poporul său, prin aceasta se marchează clar ca fățarnic și mincinos. De aceea mărturisim noi aici că întreg devotamentul nostru aparține Domnului și intereselor împărăției sale. Noi nu numai că avem încredere deplină în Domnul că conduce organizațiunea și lucrarea sa, ci și în aceea că te-a pus în oficiul conducerii afacerilor pământești ale poporului său.

Familia de aici este acum în unire, stă din toată inima în serviciul lui Iehova, are acum pace, și-ți trimite unanim această declarație.

Cu iubire frățească față de tine, suntem noi familia Bethel din Toronto.

Incredere neclintită în Iehova

Iubite frate R.

Rezoluțiunea aci alăturată vorbește îndeajuns prin ea însăși. Este pentru mine o adevărată bucurie și plăcere să-ți-o transmit conform dorinței grupului Toronto, mai cu seamă în acest timp când dușmanul încearcă să pătrundă înăutru întocmai ca un puhoiu.

Sfânta Scriptură zice: „Boul își cunoaște stăpânul, și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său”. Numai prin scrierile Societății am primit o cunoștință a adevărului despre învățăturile fundamentale, deși înainte de aceea citisem Biblia de mai multe ori. Prin scrierile Societății am fost privilegiata să înțeleg profetiile și să împart drept Cuvântul adevărului. Prin „revistă” am primit alte lucruri prețioase care sunt prea numeroase spre a fi enumerate. Dacă mă țin strâns de canalul Domnului nu fac altceva decât să întrebuițez aceeași inteligență pe care o arată și un bou sau un măgar. Eu știu unde găsesc hrană.

Rugând pe Domnul să te conducă și să te păzească în harul său susținător, și cu multă iubire creștinească, sunt eu

fratele și colaboratorul tău în Sion
Robert Mc Naul.

Rezoluțiune

Iubite frate R.

A trecut aproape un an decând tu ca președintele Societății sub conducerea Domnului ai scos din funcțiune pe unul cu numele W. F. Salter, pe care mult timp l-am privit ca conducător în serviciu, dar care devenise necredincios datoriei sale.

În acel timp unii n'au putut înțelege clar motivul acestui fapt. Dar cu toate acestea am avut încredere

neclintită în Iehova și am fost convinși că rânduiala aceasta s'a făcut sub conducerea sa.

Ceeace a urmat după aceea nu numai c'a justificat pe deplin această credință și încredere în Iehova și în tine însuși în legătură, cu această chestie, ci afară de aceasta a arătat clar pentrece a fost de lipsă acel pas.

Având în vedere faptul că poporul Domnului are de înfruntat un adevărat potop de scrieri din acel izvor care au de scop să-i prădădească și să-i nimească credința, noi, grupul Toronto al martorilor lui Iehova, cu ocazia unei adunări pline de bucurie din ziua de 18 Aprilie 1937, adoptăm unanimitate rezoluțiunea următoare :

1. Noi aprobăm pe deplin fapta președintelui nostru, fratele R... că scoate pe cineva din funcțiune care prin modul său de a lucra a zis așa de clar : „Masa Domnului este de disprețuit”, și care „disprețuiește” ceeace este pe altar prin faptul că „jertfește pe altar pâne stricată”.

2. Spre a ne ocroti, ne vom împotrivi în felul următor acestei mișcări a Diavolului :

a) Prin activitate și interes mai mare în serviciul Domnului, cu deosebire în noua „lucrare ciudată” care tocmai se începe, și în studiile „revistei” și ale altor scrieri ale Societății.

b) Noi vom să nimicim orice scrieri de felul acesta pe care le vom primi prin poștă sau în alt chip fără să le citim.

c) Noi vom să prezentăm urechi surd tuturor dintre noi și celor din afară care arată dorința să discute cu privire la acest mod de a lucra.

3. Noi recunoaștem pe Societatea „Watch Tower Bible and Tract Society” ca organizațiunea vizibilă a lui Iehova, și recunoaștem că Societatea este canalul sau mijlocul prin care Iehova și Christos Isus dau învățătură și hrană la vremea convenită casei credinței.

4. Noi mărturisim credința noastră în și loialitatea noastră față de Societate și servii ei, fratele Rutherford din Brooklyn și servul filialei, fratele Chapman din Toronto ; și suntem bucurători și mulțumitori

că el a fost numit să administreze lucrarea Domnului, în mijlocul nostru. Noi vom să amintim că prin urmarea instrucțiunilor tale și prin lucrul după noul sistem al subdiviziunii în grup, și din cauza zelului arătat de servul filialei, fratele Chapman, se arată un interes cu privire la lucrarea Domnului cum n'a fost niciodată cazul mai înainte, și niciodată n'a fost desfășurată o activitate așa de mare ca și acum. Noi făgăduim să lucrăm împreună cu el în înțelesul cel mai deplin în lucrare, și împreună cu tine ne rugăm ca Domnul să arunce pe dușmanul său în pulbere și (Domnul) să strălucească în slava împărăției.

5. Iar (și facem cunoscut că suntem hotărâți în mod unit să facem voința lui Iehova așa cum este exprimată prin funcționarul său executor, Christos Isus. Intrucât, în ascultare față de poruncile sale, am auzit chemarea : „Sculați-vă, să mergem împotriva Edomului ca să ne războim cu el”, vom transmite fructele împărăției fraților noștri, mulțumii mari de oameni, deoarece ea trebuie condusă și hrănită de Christos Isus înainte de Armagedon, spre a putea fi păzită apoi în Armagedon spre justificarea numelui lui Iehova.

6. Este dorința noastră mare ca să ne vizitezi aici în Toronto, și pe această cale te invităm din toată inima să ne faci o vizită dacă multele tale datorii îți permit aceasta.

Un exemplar din această rezoluțiune se trimite prin servitorul grupului la fratele R...

Cu multă iubire creștinească și cu cele mai bune dorinți, suntem noi frații tăi și împreună lucrătorii cu tine în serviciul său.

Grupul Toronto al Martirilor lui Iehova

P. S. O astfel de mărturisire de unitate și loialitate față de Societate ca fiind canalul Domnului și față de tine ca președinte, cum a fost făcută de 12 frați cu ocazia discutării acestei rezoluțiuni, s'a putut auzi arareori. Cei mai mulți din acești frați sunt în adevăr și uniți cu organizațiunea de mai mult de 20 de ani, iar unii de mai mult de 30 de ani.

S E R V R Ă U

TIMP de trei nu și jumătate ucicii lui Isus au umblat cu el și au învățat că el este Christos, Fiul Dumnezeului celui viu. Unul din ei numit Iuda care susținea a crede în Isus Christos și a-l servi a fost în acelaș timp într'o conspirațiune cu dușmanul spre a pricinui moartea lui Isus și a nimici lucrarea sa. Isus care a știut lucrul acesta l-a numit „fiul pierzării”. Darea de seamă biblică descoperă mai departe că Iuda a preumbrit pe o clasă de persoane care au încheiat un legământ de a servi pe Dumnezeu și pe Christos dar care devin necredincioase și de aceea sunt instrumentele Diavolului.

Douăzeci de ani sau mai mult a ocupat un oarecare W. F. Salter postul de încredere al unui reprezentant al organizațiunii lui Dumnezeu de pe pământ, WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY. În timp ce a susținut a crede în prezența Domnului Isus Christos și a mărturisit aceasta adeseori, și în timp

ce a pretins a sta în serviciul organizațiunii Domnului, acest om s'a aflat într'o conspirațiune spre a nimici lucrarea Domnului și a pricinui moartea unor servi ai Domnului. Duplicitatea lui a fost descoperită, și din pricina necredincioșiei lui a fost scos din funcțiunea și datoria sa în organizațiunea Domnului. Cam la un an după aceea acelaș om a făcut o nouă conspirațiune cu dușmanul spre a comite și mai mult rău. El a însărcinat pe cineva să scrie un articol încercând să dovedească că Domnul Isus Christos nu este prezent. El a dat acel articol la tipar și l-a trimis apoi la servii Domnului în diferite părți ale pământului împreună cu o scrisoare, însă el așa a trimis acea scrisoare și acel articol încât s'a părut că vinde la biroul principal al Societății adică a lui WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY.

(Continuare în pag. 2-a).